

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟ ΘΕΟ – ΒΙΒΛΙΟ 1 **Του NEALE DONALD WALSH**

Περίπου σελίδα 31

«Ο Θεός»

Καμιά προσευχή - και μια προσευχή δεν είναι τίποτε περισσότερο από μια **ένθερμη δήλωση** εκείνου που είναι έτσι – και **δεν μένει αναπάντητη**.

Κάθε προσευχή, κάθε σκέψη, κάθε δήλωση, κάθε συναίσθημα, είναι όλα δημιουργικά.

Στο βαθμό που είναι ένθερμα αληθινά, στον ίδιο βαθμό θα φανερωθούν ως βίωμά σου.

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΒΙΩΜΑ ΤΟΥ «ΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ»

Όταν λέγεται πως «μια προσευχή δεν έχει απαντηθεί», τότε αυτό που έχει συμβεί στην πραγματικότητα είναι ότι έχει ενεργήσει και εκδηλωθεί μια **πιο ένθερμη σκέψη, λόγος ή συναίσθημα**. κι εδώ είναι το μυστικό - είναι ότι πάντα η σκέψη που είναι **πίσω** από τη σκέψη, αυτό που θα μπορούσε να ονομαστεί η **Πρωταρχική Σκέψη**, είναι η **ελέγχουσα σκέψη**.

Αν, επομένως, **εκλιπαρείς και ικετεύεις**, ... υπάρχει μια πολύ **μικρότερη** πιθανότητα να βιώσεις αυτό που νομίζεις πως επιλέγεις, γιατί η πρωταρχική σκέψη πίσω από κάθε ικεσία είναι ότι **δεν έχεις** **τώρα** αυτό που επιθυμείς.

Αυτή η πρωταρχική σκέψη γίνεται η πραγματικότητά σου. Η μόνη πρωταρχική σκέψη που θα μπορούσε να υπερνικήσει αυτήν τη σκέψη είναι η σκέψη που κάνεις **με πίστη ότι ο Θεός θα δώσει οπωσδήποτε ό, τι Του ζητηθεί**.

Η διαδικασία της προσευχής γίνεται πολύ **ευκολότερη** όταν, αντί να πρέπει να πιστέψεις πως ο Θεός θα λέει πάντα "ναι" σε κάθε αίτημα, καταλαβαίνεις διαισθητικά πως **το ίδιο το αίτημα δεν είναι απαραίτητο.**

Τότε η προσευχή είναι μια **προσευχή ευχαριστιών.**

Δεν είναι αίτημα, αλλά μια **δήλωση ευγνωμοσύνης** για ό, τι υπάρχει.

« Walsch »

*Κι όμως, τόσοι άνθρωποι λένε πως οι προσευχές τους έχουν μείνει αναπάντητες. Όταν λες πως η προσευχή είναι μια δήλωση αυτού που υπάρχει εννοείς πως ο Θεός **δεν κάνει τίποτε**, πως όλα όσα συμβαίνουν ύστερα από μια προσευχή είναι **αποτέλεσμα του ότι προσεύχεσαι;***

Περίπου σελίδα 33

Αν πιστεύεις πως ο Θεός είναι κάποιο παντοδύναμο ον που ακούει όλες τις προσευχές, λέει "ναι" σε ορισμένες, "όχι" σε άλλες και "ίσως, αλλά όχι τώρα" στις υπόλοιπες, **κάνεις λάθος.**

Με ποιον εμπειρικό κανόνα θα έπαιρνε τις αποφάσεις του ο Θεός;

Αν πιστεύεις πως ο Θεός είναι ο δημιουργός κι αυτός που αποφασίζει για τα πάντα στη ζωή σου, κάνεις λάθος.

Ο Θεός είναι ο παρατηρητής, όχι ο δημιουργός.(της ζωής σου)

Και ο Θεός είναι σε **ετοιμότητα** για να σε βοηθήσει να ζήσεις τη ζωή σου, αλλά όχι με τον τρόπο που μπορεί να περιμένεις. **Δεν είναι δουλειά του Θεού να δημιουργεί ή να ξεδημιουργεί τις περιστάσεις ή τις συνθήκες της ζωής σου.**

Ο Θεός σε δημιούργησε κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση του Θεού.

Τα υπόλοιπα τα δημιούργησες εσύ μέσω της δύναμης που σου έδωσε ο Θεός.

Ο Θεός δημιούργησε τη **διαδικασία της ζωής** και την **ίδια τη ζωή** όπως την ξέρεις.

Όμως ο **Θεός σου έδωσε ελευθερία επιλογής** για να κάνεις ό, τι θέλεις με τη ζωή.

Με αυτή την έννοια, η βούλησή σου για σένα είναι η βούληση του Θεού για σένα.

ΕΜΕΙΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ ΤΗΝ ΖΩΗ ΜΑΣ ΑΤΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ

... Δε Με νοιάζει τι κάνεις, κι αυτό είναι σκληρό να το ακούς. Όμως εσένα σε νοιάζει τι κάνουν τα παιδιά σου όταν τα στέλνεις έξω να παίζουν; Έχει σημασία για σένα το αν θα παίζουν κυνηγητό ή κρυφτό ή αγάλματα; **Όχι, δεν έχει, γιατί ξέρεις πως είναι απόλυτα ασφαλή. Τα έχεις τοποθετήσει σε ένα περιβάλλον που το θεωρείς φιλικό και πολύ ασφαλές.**

ΖΟΥΜΕ ΣΕ ΕΝΑ ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΣΦΑΛΕΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ (ΕΠΕΙΔΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΝ ΑΛΗΘΙΝΟ – ΑΛΛΑ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ)

Περίπου σελίδα 34

Φυσικά, πάντα θα ελπίζεις πως δε θα χτυπήσουν. Κι αν συμβεί αυτό θα είσαι αμέσως δίπλα τους να τα

βοηθήσεις, να τους προσφέρεις τις πρώτες βοήθειες, να τα κάνουν να ξαναγιώσουν ασφάλεια, να είναι πάλι ευτυχισμένα, να πάνε και να ξαναπαίξουν μια άλλη μέρα. Το αν, όμως, θα διαλέξουν να παίξουν κρυφτό ή αγάλματα δε θα σε ενδιαφέρει ούτε και την άλλη μέρα. **Θα τους πεις, φυσικά, ποια παιχνίδια είναι επικίνδυνα.**

Όμως δεν μπορείς να εμποδίσεις τα παιδιά σου να κάνουν επικίνδυνα πράγματα. Όχι πάντα. Όχι για πάντα. Όχι σε κάθε στιγμή, από τώρα μέχρι το θάνατο. Ο σοφός γονιός το γνωρίζει καλά αυτό. ...

... Ωστόσο ο Θεός, κατά μία έννοια, **δε νοιάζεται ούτε και για την έκβαση.**

Για την **τελική** έκβαση. Κι αυτό επειδή η τελική έκβαση **είναι εξασφαλισμένη.**

Κι αυτή είναι η δεύτερη μεγάλη ψευδαίσθηση του ανθρώπου: **ότι η έκβαση της ζωής είναι αμφίβολη.**

Αυτή η αμφιβολία για την τελική έκβαση είναι που έχει δημιουργήσει το **μεγαλύτερο εχθρό σου, που είναι ο φόβος.** Γιατί αν αμφιβάλλεις για την

έκβαση, τότε πρέπει να αμφιβάλλεις για το Δημιουργό, πρέπει να αμφιβάλλεις για το Θεό.

Και αν αμφιβάλλεις για το Θεό πρέπει να ζεις ανάμεσα σε φόβο και ενοχή όλη σου τη ζωή. Αν αμφιβάλλεις για τις προθέσεις του Θεού - και την ικανότητα του Θεού να προκαλεί αυτό το τελικό αποτέλεσμα - πώς μπορείς ποτέ να χαλαρώσεις; Πώς μπορείς ποτέ να βρεις πραγματικά τη γαλήνη;

**ΕΙΝΑΙ ΔΕΔΟΜΕΝΟ ΟΤΙ ΟΛΟΙ ΘΑ
ΕΝΩΘΟΥΜΕ ΜΕ ΤΗΝ ΘΕΙΑ ΜΑΣ ΠΗΓΗ.
ΕΙΜΑΣΤΕ ΗΔΗ ΕΚΕΙ !!!**

Περίπου σελίδα 35

Όμως ο Θεός έχει πλήρη δύναμη να συνταιριάζει προθέσεις με αποτελέσματα. Δεν μπορείς και δε θέλεις να το πιστέψεις αυτό (έστω κι αν ισχυρίζεσαι πως ο Θεός είναι παντοδύναμος) κι έτσι είσαι αναγκασμένος να δημιουργήσεις στη φαντασία σου μια δύναμη ίση με του Θεού προκειμένου να βρεις έναν τρόπο για να ματαιωθεί η βούληση του Θεού. (Η θέωση σου)

Κι έτσι οι άνθρωποι **δημιουργήσατε** στις **μυθολογίες** σας το ον που αποκαλείτε "διάβολο". Έχετε μάλιστα φανταστεί το Θεό να **βρίσκεται σε πόλεμο** μ' αυτό το ον (θεωρώντας πως ο Θεός λύνει προβλήματα με τον τρόπο που το κάνετε εσείς). Τελικά, έχετε φανταστεί πραγματικά πως ο **Θεός θα μπορούσε να χάσει αυτό τον πόλεμο**.

Ζεις την ψευδαίσθησή σου, νιώθεις το φόβο σου και όλα αυτά μέσα από την απόφασή σου να **αμφισβητήσεις το Θεό**.

Τι θα γινόταν όμως αν **έπαιρνες μια καινούρια απόφαση**; Ποιο θα ήταν τότε το αποτέλεσμα; Θα σου πω τούτο: θα ζούσες όπως έζησε ο **Βούδας**. Όπως έζησε ο **Χριστός**. Όπως έζησε κάθε **άγιος** που λάτρεψες.

Κι όταν θα προσπαθούσες να εξηγήσεις την αίσθηση της ηρεμίας σου, τη χαρά σου για τη ζωή, την εσωτερική σου έκσταση, τότε θα άκουγαν τα λόγια σου με τα αυτιά τους, αλλά δε θα τα καταλάβαιναν. Θα προσπαθούσαν να επαναλάβουν τα λόγια σου, αλλά θα πρόσθεταν κι άλλα που δεν είπες. Θα αναρωτιόνταν πώς γίνεται να έχεις αυτά που εκείνοι δεν μπορούν να βρουν. Κι έπειτα θα άρχιζαν να ζηλεύουν. Πολύ σύντομα η ζήλια θα γινόταν οργή και μέσα στο θυμό τους θα προσπαθούσαν να σε πείσουν πως εσύ είσαι αυτός που δεν καταλαβαίνει το Θεό. Κι αν δεν κατάφερναν να σου αποσπάσουν τη χαρά σου θα επιδίωκαν να σε βλάψουν. Τόσο τεράστιος θα ήταν ο θυμός τους. Κι όταν θα τους έλεγες πως δεν έχει σημασία, πως ακόμα και ο θάνατος δεν μπορεί να διακόψει τη χαρά σου, ούτε ν' αλλάξει την αλήθεια σου, τότε σίγουρα θα σε σκότωναν. Μετά, όταν θα έβλεπαν τη γαλήνη με την οποία δέχτηκες το θάνατο, θα σε ονόμαζαν άγιο και θα σε ξανααγαπούσαν. Γιατί είναι μέρα ατη φύση των ανθρώπων να αγαπούν, μετά να καταατρέφουν και έπειτα να αγαπούν ξανά εκείνο που θεωρούν πιο πολύτιμο απ' όλα.

Walsch

Όμως γιατί; Γιατί το κάνουμε αυτό;

Όλες οι ανθρώπινες πράξεις έχουν ως κίνητρο στο βαθύτερό τους επίπεδο το ένα από τα δύο αυτά συναισθήματα: το **φόβο ή την **αγάπη**.**

... υπάρχουν μόνο δύο συναισθήματα, μόνο δυο λέξεις στη γλώσσα της ψυχής. Είναι τα αντίθετα άκρα της μεγάλης πολικότητας που δημιούργησα όταν έφτιαξα το σύμπαν και τον κόσμο σου, όπως τα γνωρίζεις σήμερα. Είναι τα δύο σημεία, το Άλφα και το Ωμέγα, που επιτρέπουν στο σύστημα που ονομάζετε "σχετικότητα" να υπάρξει. Χωρίς αυτά τα δύο σημεία, χωρίς αυτές τις δύο ιδέες για τα πράγματα, καμιά άλλη ιδέα δε θα μπορούσε να υπάρξει.

Κάθε ανθρώπινη σκέψη και κάθε ανθρώπινη πράξη βασίζονται ή **στην αγάπη ή **στο φόβο**.**

**Μ.Θ. – ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΟΥΔΕΤΕΡΕΣ
ΣΚΕΨΕΙΣ.**

ΔΥΟ ΚΙΝΗΤΡΑ ΦΟΒΟΣ Ή ΑΓΑΠΗ

Δεν υπάρχει άλλο ανθρώπινο κίνητρο, και όλες οι άλλες ιδέες δεν είναι παρά παράγωγα αυτών των δύο. Είναι απλώς διαφορετικές εκδοχές, διαφορετικές παραλλαγές πάνω στο ίδιο θέμα. Σκέψου το αυτό βαθιά και θα δεις πως είναι αλήθεια.

Αυτό είναι που έχω ονομάσει πρωταρχική σκέψη.
Είναι ή μια σκέψη αγάπης ή μια σκέψη φόβου.
Αυτή είναι η σκέψη πίσω από τη σκέψη πίσω από τη
σκέψη. Είναι η πρώτη σκέψη. **Είναι η πρωταρχική
δύναμη.**

Είναι η **ακατέργαστη ενέργεια** που ωθεί τον
κινητήρα της ανθρώπινης εμπειρίας. Και να πώς η
ανθρώπινη συμπεριφορά παράγει την επανάληψη
της μιας **επαναλαμβανόμενης εμπειρίας** μετά την
άλλη. Να γιατί οι **άνθρωποι αγαπούν, μετά
καταστρέφουν, μετά αγαπούν ξανά:** πάντα υπάρχει
μια παλινδρομική κίνηση από το ένα συναίσθημα
στο άλλο.

Περίπου σελίδα 37

...Και η αιτία **βρίσκεται** στο **πρώτο ψέμα**, ένα ψέμα
που θεωρείς ως αλήθεια σχετικά με το Θεό και το
οποίο είναι ότι

1. **δεν μπορείς να έχεις εμπιστοσύνη** στο Θεό,
2. **ότι δεν μπορείς να βασίζεσαι** στην αγάπη του Θεού,
3. **ότι η αποδοχή** σου από το Θεό είναι υπό όρους,
4. **ότι κατά συνέπεια η τελική έκβαση** είναι υπό αμφισβήτηση.

Γιατί αν δεν μπορείς να βασιστείς στο ότι η αγάπη του Θεού θα υπάρχει πάντα, τότε σε τίνος την αγάπη μπορείς να βασιστείς;

Αν ο Θεός απομακρύνεται και αποσύρεται όταν η απόδοσή σου δεν είναι η πρέπουσα, τότε δε θα το κάνουν και οι απλοί θνητοί; ...

Κι έτσι, τη στιγμή που υποθηκεύεις την ύψιστη αγάπη σου, καλωσορίζεις το μεγαλύτερο φόβο σου.

Γιατί το πρώτο πράγμα για το οποίο ανησυχείς όταν λες "Σ' αγαπώ" είναι αν θα σου το ανταποδώσει.

Κι αν στο ανταποδώσει, τότε αρχίσεις αμέσως να ανησυχείς πως την αγάπη που μόλις βρήκες θα τη χάσεις. Κι έτσι κάθε δράση γίνεται αντίδραση, άμυνα ενάντια στην απώλεια, όπως ακριβώς ζητάς να προασπίσεις τον εαυτό σου απέναντι στην απώλεια του Θεού.

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΙΝΑΙ ΔΕΔΟΜΕΝΗ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΗ

Όμως αν γνώριζες ποιος είσαι, ότι είσαι το πιο μεγαλειώδες, το πιο αξιόλογο και το πιο έξοχο

ον που δημιούργησε ποτέ ο Θεός, **τότε δε θα φοβόσουν ποτέ.**

Γιατί ποιος θα μπορούσε να απορρίψει **ένα τέτοιο θαυμαστό μεγαλείο;**

Ούτε κι ο Θεός ακόμα δε θα μπορούσε να βρει ελάττωμα σε ένα τέτοιο ον.

Όμως δε γνωρίζεις ποιος είσαι και **νομίζεις πως είσαι κάτι πολύ λιγότερο.**

Η ΘΕΙΑ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΤΗΤΑ ΜΑΣ ΒΛΕΠΕΙ ΣΑΝ ΤΑ ΘΕΙΑ ΟΝΤΑ ΠΟΥ ΕΙΜΑΣΤΕ

Και **από πού** απόχτησες την ιδέα τού πόσο λιγότερο από μεγαλειώδης είσαι;

Από τους μοναδικούς ανθρώπους που **πίστευες τα λόγια τους για τα πάντα.**

Από τη **μητέρα** και τον **πατέρα** σου.

Αυτοί είναι οι άνθρωποι που σ' αγαπούν περισσότερο από όλους.

(Σκέφτεσαι) **Γιατί να σου πουν ψέματα;**

Κι όμως δε σου έχουν πει ότι είσαι περισσότερο σ' εκείνο και λιγότερος στο άλλο;

1. Δε σου θύμιζαν ότι πρέπει να κάθεται στη γωνιά σου και να μη μιλάς;

2. Δε σ' έχουν μαλώσει σε κάποιες από τις στιγμές της μεγαλύτερης ζωντάνιας σου;

3. Και δε σε ενθάρρυναν να βάλεις στην άκρη ορισμένες από τις πιο τρελές φαντασίες σου;

Αυτά είναι τα μηνύματα που έχεις πάρει και παρ' όλο που δεν ανταποκρίνονται στα κριτήρια, κι επομένως δεν είναι μηνύματα από το Θεό, είναι το ίδιο σαν να ήταν, αφού προέρχονταν σίγουρα από τους θεούς του δικού σου σύμπαντος. (Οι γονείς σου)

Οι γονείς σου ήταν που σε δίδαξαν πως η αγάπη είναι υπό όρους - έχεις νιώσει τους όρους τους πολλές φορές - και αυτή είναι η εμπειρία που μεταφέρεις και μέσα στις δικές σου σχέσεις αγάπης.

ΦΑΝΤΑΖΟΜΑΣΤΕ ΕΝΑ ΘΕΟ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΕΙ ΜΕ ΟΡΟΥΣ

Είναι επίσης η εμπειρία που φέρνεις σ' Εμένα. Από αυτή την εμπειρία βγάζεις τα συμπεράσματά σου για Μένα.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο λες την αλήθεια σου. "Ο Θεός είναι ένας Θεός αγάπης", λες, "αλλά αν παραβείς τις εντολές Του θα σε τιμωρήσει με αιώνιο εξοστρακισμό και παντοτινό ανάθεμα".

Γιατί, μήπως δε βίωσες τον εξοστρακισμό των ίδιων σου των γονιών; Μήπως δεν ξέρεις τον πόνο του δικού τους αναθέματος; Πώς λοιπόν θα μπορούσες να φανταστείς ότι μ' Εμένα θα ήταν διαφορετικά;

ΜΑΘΗΜΑ ΝΟ 2

ΕΠΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ – 29/10/12

Έχεις ξεχάσει πώς είναι να σ' αγαπούν άνευ όρων.

Δε θυμάσαι την εμπειρία της αγάπης του Θεού.

Κι έτσι προσπαθείς να φανταστείς πώς θα πρέπει να είναι η αγάπη του Θεού βασισμένος σ' αυτό που βλέπεις σαν αγάπη στον κόσμο.

Έχεις προβάλει το ρόλο του "γονιού" πάνω στο Θεό κι έτσι κατέληξες με ένα Θεό που κρίνει και τιμωρεί ή επιβραβεύει, ανάλογα με το πόσο καλά Εκείνος νιώθει σε σχέση με αυτό που εσύ κάνεις.

...Δεν έχει καμιά σχέση με το ποιος Είμαι.

Έχοντας δημιουργήσει έτσι ένα ολόκληρο σύστημα σκέψης γύρω από το Θεό, βασισμένο στην ανθρώπινη εμπειρία μάλλον παρά σε πνευματικές αλήθειες,

Περίπου σελίδα 39

Δημιουργείς μια πραγματικότητα βασισμένη στο φόβο και ριζωμένη στην ιδέα ενός τρομαχτικού κι εκδικητικού Θεού.

Η πρωταρχική σκέψη της είναι λανθασμένη, αλλά το να αρνηθείς αυτήν τη σκέψη θα σήμαινε να **αποδιοργανώσεις ολόκληρη τη θεολογία σου.** (και υποσυνείδητα)

Και παρ' όλο που η **νέα θεολογία** που θα την αντικαθιστούσε θα ήταν **πραγματικά η λύτρωσή σου**, εσύ δε μπορείς να τη δεχτείς, επειδή η **ιδέα ενός Θεού** που

1. **δε** θα τον **φοβάσαι**,
2. που **δε** θα **κρίνει** και
3. που **δεν έχει λόγο να σε τιμωρήσει** είναι απλούστατα **υπερβολικά μεγαλειώδης για να μπορεί να περιληφθεί ακόμα** και στην πιο

πλατιά σου αντίληψη γύρω από το ποιος και το τι είναι ο Θεός.

Αυτή η **βασισμένη στο φόβο** για την αγάπη πραγματικότητα **κυριαρχεί στην εμπειρία σου**. Στην πραγματικότητα τη δημιουργεί.

**ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ ΜΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΒΑΣΙΣΜΕΝΗ
ΣΤΟ ΦΟΒΟ
ΦΟΒΟΜΑΣΤΕ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ**

Γιατί όχι μόνο βλέπεις τον εαυτό σου να **δέχεται αγάπη που είναι υπό όρους**, αλλά παρακολουθείς επίσης και τον εαυτό σου να **την προσφέρει με τον ίδιο τρόπο**.

Κι ενώ αρνιέσαι να την εκδηλώσεις και αποσύρεσαι και θέτεις τους όρους σου, **ένα μέρος σου ξέρει πως αυτό δεν είναι στ' αλήθεια αγάπη**.

Κι όμως φαίνεσαι **ανήμπορος να αλλάξεις τον τρόπο με τον οποίο τη μοιράζεις (ΑΓΑΠΗ)**.

Λες στον εαυτό σου ότι έμαθε με το δύσκολο τρόπο και να σε πάρει και να σε σηκώσει αν πρόκειται να αφήσεις τον εαυτό σου ξανά ευάλωτο. Η αλήθεια είναι όμως ότι θα σε πάρει και θα σε σηκώσει αν δεν το κάνεις.

Με τις δικές σου - λαθεμένες - σκέψεις γύρω από την αγάπη καταδικάζεις τον εαυτό σου να μην τη βιώσεις ποτέ καθαρά.

Αλλά επίσης **καταδικάζεις τον εαυτό σου να μη Με γνωρίσεις ποτέ** όπως πραγματικά είμαι. Μέχρι να Με γνωρίσεις.

Γιατί δε θα μπορέσεις να Με αρνιέσαι για πάντα και η στιγμή για τη συμφιλίωσή μας θα έρθει.

Περίπου σελίδα 40

Κάθε ανθρώπινη δράση βασίζεται στην αγάπη ή στο φόβο, κι αυτό δεν έχει να κάνει μόνο με τις σχέσεις. Αποφάσεις που επηρεάζουν τις επιχειρήσεις, τη βιομηχανία, την πολιτική, τη θρησκεία, την εκπαίδευση των παιδιών σας, το κοινωνικό πρόγραμμα των εθνών σας, τους οικονομικούς στόχους της κοινωνίας σας, επιλογές που εμπλέκουν σε πόλεμο, σε ειρήνη, σε επίθεση, σε άμυνα, σε επιθετικότητα, σε υποταγή, ...,

...Κάθε ελεύθερη επιλογή που έχεις κάνει ποτέ προέρχεται από τη μία από τις δύο πιθανές

σκέψεις που υπάρχουν: μια σκέψη αγάπης ή μια σκέψη φόβου.

**ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΤΕ ΤΟΝ
ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ,
«ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ Η ΣΚΕΨΗ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΑΥΤΗ
ΤΗΝ
ΣΚΕΨΗ – ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ – ΛΟΓΟΣ - ΚΙΝΗΣΗ
ΑΓΑΠΗ Ή ΦΟΒΟΣ;»**

Ο φόβος είναι η ενέργεια που συστέλλει, κλείνει, μαζεύει, το βάζει στα πόδια, κρύβεται, συσσωρεύει, βλάπτει.

Η αγάπη είναι η ενέργεια που διαστέλλει, ανοίγει, στέλνει προς τα έξω, μένει, αποκαλύπτει, μοιράζεται, γιατρεύει.

Ο φόβος τυλίγει τα σώματά μας με ρούχα, ενώ η αγάπη μάς επιτρέπει να στέκουμε γυμνοί.

Ο φόβος κρατάει γερά και προσκολλάται σε όλα όσα έχουμε, ενώ η αγάπη χαρίζει όλα όσα έχουμε.

Ο φόβος σφίγγει δυνατά, η αγάπη αγκαλιάζει τρυφερά.

Ο φόβος αδράχνει, η αγάπη ελευθερώνει.

Ο φόβος προκαλεί πόνο, η αγάπη ανακουφίζει.

Ο φόβος επιτίθεται, η αγάπη ενώνει.

Κάθε ανθρώπινη σκέψη, λόγος ή πράξη βασίζονται στο ένα ή στο άλλο συναίσθημα.

Δεν έχεις επιλογή σ' αυτό, επειδή δεν υπάρχει τίποτε άλλο από το οποίο να επιλέξεις.

Αλλά έχεις ελεύθερη επιλογή στο ποιο από τα δύο θα επιλέξεις.

Walsh- Το κάνεις να ακούγεται εύκολο κι όμως, τη στιγμή της απόφασης, ο φόβος νικάει τις περισσότερες φορές.

Γιατί συμβαίνει αυτό;

Έχεις διδαχτεί να ζεις με φόβο.

Σου έχουν μιλήσει για την επιβίωση του ισχυρότερου,

τη νίκη του δυνατότερου,

την επιτυχία του εξυπνότερου.

Εξαιρετικά **λίγα** λέγονται για τη **δόξα** εκείνου που **αγαπάει περισσότερο**

Περίπου σελίδα 41

Κι έτσι πασχίζεις να είσαι ο **ισχυρότερος**, ο **δυνατότερος**, ο **εξυπνότερος**, με τον ένα ή τον άλλον τρόπο. Κι αν **βλέπεις τον εαυτό σου σαν κάτι λιγότερο** από αυτό μέσα σε οποιαδήποτε κατάσταση, **τότε φοβάσαι πως θα χάσεις**, γιατί σου έχουν πει πως το να είσαι κάτι λιγότερο σημαίνει να χάνεις.

Κι έτσι, φυσικά, **επιλέγεις τη δράση που προωθεί ο φόβος**, γιατί αυτό σε δίδαξαν.

Εγώ όμως σε διδάσκω τούτο: **όταν επιλέξεις τη δράση που καθοδηγεί η αγάπη, τότε θα κάνεις κάτι περισσότερο από το να επιβιώνεις,**

τότε θα κάνεις κάτι **περισσότερο από το να νικάς,**

τότε θα κάνεις κάτι **περισσότερο από το να πετυχαίνεις.**

Τότε θα βιώσεις την **πλήρη δόξα** τού **ποιος πραγματικά είσαι** και του **ποιος μπορείς να είσαι**.

Για να το κάνεις αυτό **πρέπει να παραμερίσεις τις διδασκαλίες των καλοπροαίρετων αλλά λαθεμένα πληροφορημένων κοσμικών σου δασκάλων** και να ακούσεις τις διδασκαλίες εκείνων που η σοφία τους προέρχεται από μια **άλλη πηγή**.

Υπάρχουν πολλοί τέτοιοι δάσκαλοι ανάμεσά σας, όπως υπήρχαν πάντοτε, γιατί δε σας αφήνω χωρίς εκείνους που θα σας δείχνουν, θα σας διδάσκουν, θα σας οδηγούν και θα σας υπενθυμίζουν αυτές τις αλήθειες.

Όμως αυτό που είναι πιο ικανό για μια τέτοια υπενθύμιση δεν είναι κάποιος έξω από σας, **αλλά η εσωτερική φωνή σας.**

Αυτή είναι το πρώτο εργαλείο που χρησιμοποιώ, επειδή είναι το πιο προσιτό.

Η εσωτερική φωνή είναι η **πιο δυνατή φωνή με την οποία μιλάω**, επειδή είναι η **πλησιέστερη** σε σας. Είναι η **φωνή που σας λέει αν το καθετί, έτσι**

όπως τα έχετε ορίσει, είναι αληθινό ή ψεύτικο, σωστό ή λάθος, καλό ή κακό.

Είναι το ραντάρ που δίνει την πορεία, που κυβερνά το πλοίο, που **καθοδηγεί το ταξίδι**, αν εσείς το επιτρέψετε. Είναι η φωνή που σου λέει αυτήν **τη στιγμή αν αυτά τα λόγια που διαβάζεις είναι λόγια αγάπης ή λόγια φόβου**. Μ' αυτό το μέτρο μπορείς να καθορίσεις αν είναι λόγια που θα τους δώσεις προσοχή ή λόγια που θα τα αγνοήσεις.

**ΠΩΣ ΣΟΥ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΛΗΘΕΙΕΣ
ΑΥΤΕΣ;**

ΟΤΙ Ο ΘΕΟΣ ΣΕ ΑΓΑΠΑΕΙ ΧΩΡΙΣ ΟΡΟΥΣ;

ΤΙ ΣΟΥ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΠΙΟ ΑΛΗΘΙΝΟ;

ΟΤΙ ΔΕΝ ΣΕ ΑΓΑΠΑΕΙ ΟΤΑΝ ΔΕΝ

ΚΑΤΑΦΕΡΝΕΙΣ

ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΣΩΣΤΟΣ (Η)

Ή ΟΤΙ ΣΕ ΑΓΑΠΑΕΙ ΟΤΙ ΚΑΝ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ;

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΗ ΣΟΥ ΑΛΗΘΕΙΑ;

Περίπου σελίδα 42 (16)

Walsh - Είπες πως όταν επιλέγω πάντα τη δράση που προωθεί η αγάπη, τότε θα **βιώσω την πλήρη δόξα** για το ποιος πραγματικά είμαι και για το

ποιος μπορώ να είμαι. Μπορείς να μου πεις περισσότερα πάνω σ' αυτό, Σε παρακαλώ;

Υπάρχει μόνον ένας σκοπός για όλη τη ζωή, κι αυτός είναι το να βιώσεις εσύ και όλα (όλοι) όσα ζουν την πληρέστερη δόξα.

Οτιδήποτε κι αν λες, σκέφτεσαι ή κάνεις υπηρετεί αυτήν τη λειτουργία.

Δεν υπάρχει τίποτε άλλο να κάνει η ψυχή σου και τίποτε άλλο που να θέλει να κάνει η ψυχή σου.

**Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ
ΒΙΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΛΗΡΕΣΤΕΡΗ ΔΟΞΑ.
ΤΗΝ ΑΛΗΘΙΝΗ ΜΑΣ ΦΥΣΗ –
ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ ΤΟΥ ΑΛΗΘΙΝΟΥ ΕΑΥΤΟΥ
(*Ο ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΕΚΑΡΤ
ΤΟΛΛΕ*)**

Το εκπληκτικό αυτού του σκοπού είναι ότι είναι ατέρμονος.

Το τέρμα είναι ένας περιορισμός και ο σκοπός του Θεού δεν έχει τέτοιο όριο.

Αν έρθει κάποια στιγμή όπου θα βιώνεις τον εαυτό σου στην πληρέστερη δόξα του, τότε εκείνη ακριβώς τη στιγμή θα οραματιστείς ότι υπάρχει **μια ακόμα μεγαλύτερη δόξα** να πραγματώσεις.

Το βαθύτερο μυστικό είναι πως η ζωή **δεν είναι μια διαδικασία ανακάλυψης**, αλλά μια **διαδικασία δημιουργίας**. Δεν ανακαλύπτεις τον εαυτό σου, αλλά **δημιουργείς τον εαυτό σου από την αρχή**.

Μην ψάχνεις λοιπόν να βρεις ποιος είσαι **ψάξε να ορίσεις ποιος θέλεις να είσαι**.

Walsh - Υπάρχουν κάποιοι που λένε πως η ζωή είναι σχολείο, πως είμαστε εδώ για να πάρουμε συγκεκριμένα μαθήματα, πως όταν πια "αποφοιτήσουμε" μπορούμε να προχωρήσουμε σε μεγαλύτερες επιδιώξεις, χωρίς να μας περιορίζει πλέον το σώμα. Είναι σωστό αυτό;

Περίπου σελίδα 43

Είναι άλλο ένα μέρος της μυθολογίας σας, που είναι βασισμένο στην ανθρώπινη εμπειρία.

*Walsh - Δηλαδή η ζωή δεν είναι σχολείο;
Όχι.*

*Walsh - Δε βρισκόμαστε εδώ για να πάρουμε
μαθήματα;
Όχι.*

Walsh - Τότε γιατί βρισκόμαστε εδώ;

Για να **θυμηθείτε και να
ξαναδημιουργήσετε αυτό που είστε.**

Σας το έχω πει ξανά και ξανά. Δε Με πιστεύετε. Κι
όμως, έτσι πρέπει να γίνει.

**... αν δε δημιουργήσετε τον εαυτό σας ως αυτό
που είστε, δεν μπορείτε να γίνετε αυτό που είστε.**

*Walsh - Μια στιγμή, μπερδεύτηκα. Πάμε πάλι πίσω σ'
εκείνα που λέγαμε για το σχολείο. Έχω ακούσει
δασκάλους επί δασκάλων να μας λένε πως η ζωή
είναι σχολείο. Ειλικρινά σοκάρομαι που Σε ακούω να
το αρνιέσαι.*

Το σχολείο είναι ένα μέρος όπου πας όταν υπάρχει
κάτι που δεν το ξέρεις και θέλεις να το μάθεις. Δεν
είναι ένα μέρος που πας όταν ήδη γνωρίζεις ένα

πράγμα και **Θέλεις απλώς να βιώσεις το ότι το γνωρίζεις.**

Η ζωή (όπως την αποκαλείτε) είναι μια ευκαιρία για να γνωρίσετε βιωματικά αυτό που ήδη γνωρίζετε εννοιολογικά.

Δε χρειάζεται να μάθετε τίποτε για να το κάνετε αυτό.

Χρειάζεται απλώς να θυμηθείτε αυτό που ήδη γνωρίζετε και να δράσετε πάνω σ' αυτό.

Walsh - Δεν είμαι βέβαιος ότι καταλαβαίνω.

Περίπου σελίδα 44

Η ψυχή, η ψυχή σου, γνωρίζει όλα όσα υπάρχουν για να τα γνωρίζει, πάντα.

Δεν υπάρχει τίποτε το κρυφό γι' αυτήν, τίποτε το άγνωστο.

Ωστόσο το να γνωρίζει δεν αρκεί.

Η ψυχή ζητάει να βιώσει.

Μπορεί να γνωρίζεις ότι ο εαυτός σου είναι γενναιόδωρος, αλλά αν **δεν κάνεις κάτι**

γενναιόδωρο δεν έχεις τίποτε πέρα από μια έννοια.

Μπορεί να γνωρίζεις πως ο εαυτός σου είναι καλός, αλλά αν **δεν κάνεις μια καλοσύνη σε κάποιον δεν έχεις τίποτε πέρα από μια ιδέα για τον εαυτό σου.**

Η μοναδική επιθυμία της ψυχής σου είναι να **μετατρέψει την πιο μεγαλειώδη της έννοια για τον εαυτό της στην πιο μεγάλη της εμπειρία.**

Μέχρι **η έννοια να γίνει εμπειρία**, το μόνο που υπάρχει είναι εικασίες (σκέψεις – πιθανότητες). Κάνω εικασίες σχετικά με τον εαυτό Μου εδώ και πολύ καιρό. Περισσότερο καιρό από ό, τι εσύ και Εγώ συλλογικά θα μπορούσαμε να θυμηθούμε. Περισσότερο από την ηλικία αυτού του σύμπαντος επί την ηλικία του σύμπαντος. Βλέπεις, λοιπόν, πόσο νέα, πόσο καινούρια είναι για Μένα η εμπειρία του εαυτού Μου!

Walsh - Πάλι μπερδεύτηκα. Η εμπειρία του εαυτού Σου;

Ναι. Θα σου το εξηγήσω μ' αυτό τον τρόπο: Στην αρχή, το μόνο που **υπήρχε ήταν το Παν το Υπαρκτό** και δεν υπήρχε τίποτε άλλο.

(All That Is – Ο ανεκδήλωτος θεός – το άκτιστος φως)

Όμως το Παν το Υπαρκτό δεν μπορούσε να γνωρίσει τον εαυτό του, επειδή το Παν το Υπαρκτό ήταν το μόνο που υπήρχε και **δεν υπήρχε τι'ποτε άλλο.**

Κι έτσι το Παν το Υπαρκτό ... δεν ήταν υπαρκτό. **Γιατί απουσιάζοντας κάτι άλλο, το Παν το Υπαρκτό δεν υπάρχει.**

Αυτό είναι το μεγάλο **Είναι/Μη Είναι (Is, is not)** στο οποίο οι μύστες αναφέρονται από την αυγή του χρόνου.

Το **Παν το Υπαρκτό (All That Is)** γνώριζε πως ήταν το παν που υπήρχε, αλλά αυτό δεν αρκούσε γιατί μπορούσε μόνο να γνωρίσει το απόλυτο μεγαλείο του εννοιολογικά και όχι βιωματικά.

Περίπου σελίδα 45

Όμως εκείνο που «ποθούσε» ήταν το **βίωμα του εαυτού του**, γιατί **ήθελε να γνωρίσει πώς ήταν η αίσθηση του να είναι τόσο μεγαλειώδες.**

Ωστόσο αυτό ήταν αδύνατον, επειδή ακόμα και ο ίδιος ο όρος " μεγαλειώδες" είναι ένας **σχετικός** όρος.

Το **Παν το Υπαρκτό** δεν μπορούσε να γνωρίζει ποια αίσθηση σου δίνει το να είσαι μεγαλειώδης αν δεν εμφανιζόταν το **μη υπαρκτό**.

Απόντος του **μη υπαρκτού** το **Υπαρκτό** δεν υπάρχει.

All That Is could not know what it *felt* like to be **magnificent** unless **that which is not** showed up.

In the absence of **that which is not**, **that which IS**, is *not*.

Το καταλαβαίνεις αυτό;

Walsh – Νομίζω. Συνέχισε.

Ωραία. Το μόνο πράγμα που γνώριζε το **Παν το Υπαρκτό** ήταν ότι **δεν υπήρχε τίποτε άλλο**.

Κι έτσι ποτέ **δε** θα μπορούσε να γνωρίσει τον **εαυτό του**, κι ούτε θα τον γνώριζε, από ένα σημείο αναφοράς έξω από τον εαυτό του.

The one thing that **All That Is** knew is that there was *nothing else*.

And so It could, and would, *never know Itself from a reference point outside of Itself*.

Such a point **did not exist**. Only one reference point existed, and that was the single place within. The **"Is-Not Is." The Am-Not Am.**

Δεν υπήρχε ένα τέτοιο σημείο. Μόνον ένα σημείο αναφοράς υπήρχε κι εκείνο ήταν ο μοναδικός τόπος μέσα του. Το **"Είναι-Μη Είναι "**. Το **Είμαι-Μη Είμαι.**

Ωστόσο το **Παν επέλεξε να γνωρίσει τον εαυτό του βιωματικά.**

Αυτή η ενέργεια, αυτή η καθαρή, η αθέατη, η ανήκουστη, η απαρατήρητη κι επομένως η άγνωστη σε οποιονδήποτε άλλον ενέργεια επέλεξε να βιώσει τον εαυτό της σαν το απόλυτο μεγαλείο που ήταν.

Για να το κάνει αυτό, το **Παν συνειδητοποίησε** ότι έπρεπε να **χρησιμοποιήσει ένα σημείο αναφοράς μέσα του.**

Συλλογίστηκε, και πολύ σωστά, ότι οποιοδήποτε κομμάτι του εαυτού του θα έπρεπε αναγκαστικά να είναι λιγότερο από το όλο και ότι αν, επομένως,

απλώς διαιρούσε τον εαυτό του σε μερίδια, το κάθε μερίδιο, όντας λιγότερο από το όλο, **θα μπορούσε να στραφεί και να δει τον υπόλοιπο εαυτό του και να δει το μεγαλείο.**

Κι έτσι **το Παν το Υπαρκτό** διαίρεσε τον εαυτό του και έγινε, μέσα σε μια λαμπρή στιγμή, **εκείνο που είναι αυτό** κι **εκείνο που είναι εκείνο.**

Για πρώτη φορά **αυτό** κι **εκείνο** υπήρξαν εντελώς ξεχωριστά το ένα από το άλλο.

Περίπου σελίδα 46

Προσοχή: Επειδή τα αρχεία είναι μεγάλα για καλύτερη ποιότητα ήχου, μπορεί να χρειαστούν χρόνο να ξεκινήσουν.

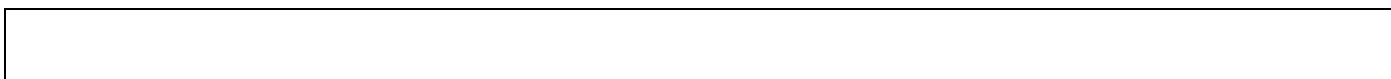
For the first time, **this** and **that** existed, quite apart from each other.

And still, **both existed simultaneously.**

As did all that was **neither.**

Κι ωστόσο υπήρχαν και τα δύο ταυτόχρονα.

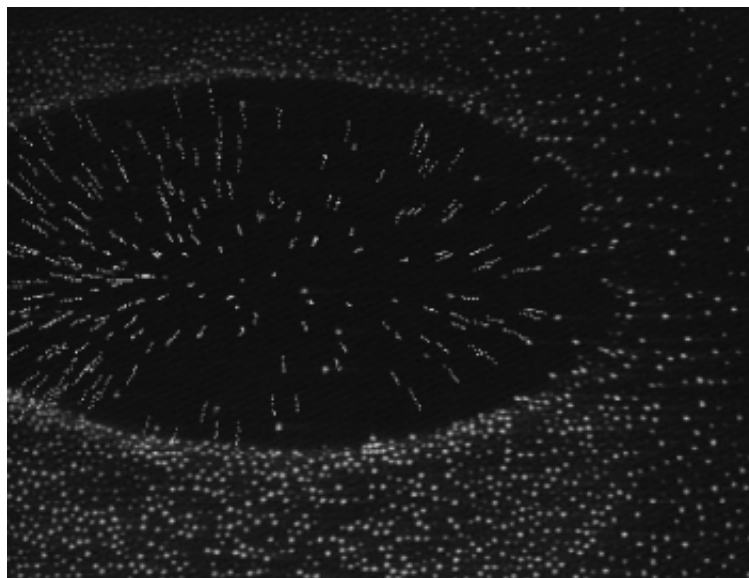
Όπως επίσης υπήρχαν και όλα τ' άλλα, που **δεν ήταν ούτε το ένα ούτε το άλλο.**

όλα τα άλλα (A) όλα τα άλλα (B) όλα τα
άλλα

Έτσι υπήρξαν ξαφνικά **τρία στοιχεία**:
αυτό που **είναι εδώ**,
αυτό που **είναι εκεί**
κι αυτό που **δεν είναι ούτε εδώ ούτε εκεί**,
αλλά που πρέπει να υπάρχει για να υπάρξει το εδώ
και το εκεί. **ΧΩΡΟΣ**

**Είναι το τίποτε που περιέχει και συγκρατεί το
παν.**

Είναι το **μη διάστημα** που περιέχει και συγκρατεί
το **διάστημα**.

Είναι το **παν** που περιέχει και συγκρατεί τα **μέρη**.

Μπορείς να το καταλάβεις αυτό; Με παρακολουθείς;

Walsh – Νομίζω πως ναι. Χρησιμοποίησες ένα τόσο σαφές παράδειγμα, που νομίζω πως πραγματικά το καταλαβαίνω.

Θα προχωρήσω ακόμα περισσότερο. Αυτό το **τίποτε** τώρα, που περιέχει και συγκρατεί το **παν**, είναι αυτό που ορισμένοι άνθρωποι αποκαλούν **Θεό**.

Όμως ούτε κι αυτό είναι ακριβές, γιατί υπονοεί ότι υπάρχει κάτι που ο Θεός δεν είναι, δηλαδή **όλα που δεν είναι "τίποτε"**.

Αλλά Είμαι τα πάντα - θεατά και αθέατα - κι έτσι αυτή η περιγραφή Μου ως το Μεγάλο Άδηλο, (**Great Unseen**) το Μηδέν (**No-Thing**) ή ο Ενδιάμεσος Χώρος (**Space Between**), ένας ουσιαστικά ανατολικής προέλευσης μυστικιστικός ορισμός του Θεού, δεν είναι πιο ακριβής από την ουσιαστικά δυτική πρακτική περιγραφή του Θεού ως **"Παν το Ορατό"**. Εκείνοι που πιστεύουν πως ο Θεός είναι **Παν το Υπαρκτό** και **Παν το μη Υπαρκτό** είναι αυτοί που η κατανόησή τους είναι σωστή.

Δημιουργώντας τώρα αυτό που είναι εδώ κι εκείνο που είναι εκεί, ο Θεός κατέστησε δυνατό για το **Θεό να γνωρίσει τον εαυτό Του.**

Περίπου σελίδα 47

Τη στιγμή εκείνης της μεγάλης έκρηξης εκ των ένδω (από μέσα), ο Θεός δημιούργησε τη **σχετικότητα**, το **μεγαλύτερο δώρο** που έκανε ποτέ στον εαυτό Του.

Έτσι η **σχέση είναι το μεγαλύτερο δώρο που έκανε ποτέ ο Θεός σε σας**, ένα σημείο που θα το συζητήσουμε λεπτομερώς αργότερα.

Από το **Μηδέν** λοιπόν **ξεπήδησε το Παν**, ένα πνευματικό συμβάν εντελώς συνεπές, μια και το

έφερε η κουβέντα, μ' αυτό που οι επιστήμονές σας ονομάζουν **θεωρία της Μεγάλης Έκρηξης.**

Καθώς τα στοιχεία του παντός κινούνταν με μεγάλη ταχύτητα προς τα εμπρός, **δημιουργήθηκε ο χρόνος**, γιατί ένα πράγμα ήταν πρώτα εδώ, μετά ήταν εκεί και η περίοδος που χρειάστηκε για να φτάσει από εδώ ως εκεί ήταν μετρήσιμη.

Όπως ακριβώς τα μέρη του εαυτού Του που είναι **θεατά άρχισαν να ορίζονται το ένα "σε σχέση"** προς το άλλο, έτσι έκαναν και τα μέρη που είναι **αθέατα.**

Ο Θεός γνώριζε πως για να υπάρξει η αγάπη - και να γνωρίζει τον εαυτό της ως καθαρή αγάπη - έπρεπε να υπάρξει και το ακριβώς αντίθετό της.

Έτσι ηθελημένα δημιούργησε τη μεγάλη πολικότητα (**great polarity**), το απόλυτο αντίθετο της αγάπης, όλα όσα δεν είναι η αγάπη, αυτό που τώρα ονομάζεται **φόβος**.

Τη στιγμή που υπήρξε ο φόβος, η **αγάπη** μπορούσε να υπάρχει σαν ένα πράγμα που μπορούσε να βιωθεί.

Σ' αυτήν τη δημιουργία του δυϊσμού μεταξύ της αγάπης και του αντίθετού της είναι που αναφέρονται οι άνθρωποι στις διάφορες μυθολογίες τους σαν τη γένεση του **κακού**, το προπατορικό **αμάρτημα** του Αδάμ, την **ανταρσία** του Σατανά ...

Όπως έχετε επιλέξει να **προσωποποιήσετε** την καθαρή αγάπη με το χαρακτήρα που **ονομάζετε Θεό**, έτσι έχετε επιλέξει να **προσωποποιήσετε** και τον **απεχθή φόβο** με το χαρακτήρα που **ονομάζετε διάβολο**.

Κάποιοι πάνω στη Γη έχουν βασίσει αρκετά πολυσύνθετες **μυθολογίες** γύρω από αυτό το γεγονός, που περιέχουν σενάρια **μαχών** και **πολέμων**, **αγγελικούς στρατιώτες** και **διαβολικούς**

πολεμιστές, τις δυνάμεις του καλού και του κακού, του φωτός και του σκότους.

Εκείνη η μυθολογία ήταν η πρώιμη προσπάθεια της ανθρωπότητας να καταλάβει και να αφηγηθεί σε άλλους με έναν τρόπο που οι άλλοι θα μπορούσαν να τον καταλάβουν, ένα κοσμικό συμβάν του οποίου η ανθρώπινη ψυχή έχει βαθιά επίγνωση, αλλά που ο νους μόλις που μπορεί να συλλάβει.

Creation myths – Μύθοι Δημιουργίας

1. **Ελληνική Μυθολογία** – Στην αρχή υπήρχε μόνο **χάος**. Στη συνέχεια, από το κενό εμφανίστηκε **Έρεβος**, το άγνωστο μέρος όπου κατοικεί ο θάνατος και νύχτας. Όλα ήταν άδειο, σιωπηλό ένα ατέλειωτο σκοτάδι. Στη συνέχεια, με κατά κάποιον τρόπο **Αγάπη γεννήθηκε** φέρνοντας η αρχή της τάξης.

Από αγάπη ήρθε **Φως** και την **Ημέρα**. Όταν υπήρχε Φως και την Ημέρα, **Γαία**, η γη εμφανίστηκε.

2. **Χριστιανισμός** – Ο θεός δημιούργησε το κόσμο σε 7 μέρες και ο Αδάμ & η Εύα κάνανε λάθος και διωχτήκαμε από το Παράδεισο.

3. Μαθήματα Θαυμάτων – Δεν έγινε το λάθος – αλλά από την ενοχή που σκέφθηκε να έχουμε μια θέληση χωριστή από το Θεό, δημιουργούμε την ψευδαίσθηση ότι είμαστε εδώ – άλλα δεν είμαστε.
4. Ανατολή – Ο Θεός θέλει να εκφραστεί στο υλικό, νοητικό πεδίο.
5. Walsh - Ο Θεός θέλει να γνωρίζει τον εαυτό του – το μεγαλείο του.
6. Κβαντική Φυσική – το Σύμπαν είναι ένα ενιαίο ενεργειακό πεδίο πιθανοτήτων που φαίνεται να αποχτάει θέση στο χώρο – χρόνο μόνο όταν υπάρχει ένας παρατηρητής. Αυτό που βλέπει ο παρατηρητής – το κομματιασμένο σε χώρο και χρόνο πεδίο – δεν έχει καμία σχέση με τη αληθινή φύση το σύμπαντος.

Περίπου σελίδα 48

Καθιστώντας το σύμπαν μια διαιρεμένη έκδοση του εαυτού Του, ο Θεός παρήγαγε, από καθαρή ενέργεια, όλα όσα υπάρχουν τώρα, τόσο τα θεατά όσο και τα **αθέατα**.

ΜΙΑ ΚΒΑΝΤΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Με άλλα λόγια, δε δημιουργήθηκε έτσι μόνο το φυσικό σύμπαν, αλλά και το μεταφυσικό. Το μέρος του Θεού που αποτελεί το δεύτερο μισό της εξίσωσης **Είμαι/Μη Είμαι** εξερράγη επίσης σε έναν άπειρο αριθμό μονάδων μικρότερων από το όλο. Αυτές τις ενεργειακές μονάδες θα **μπορούσε να τις ονομάσει κανείς πνεύματα**.

Σε ορισμένες από τις θρησκευτικές σας μυθολογίες αναφέρεται ότι ο **"Θεός Πατήρ"** είχε πολλά **τέκνα**

πνεύματα. Αυτός ο παραλληλισμός προς την ανθρώπινη εμπειρία της ζωής που πολλαπλασιάζεται φαίνεται πως είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο **οι μάζες θα μπορούσαν να υποστηρίξουν** στην πραγματικότητα την ιδέα της ξαφνικής εμφάνισης - της ξαφνικής ύπαρξης - αμέτρητων πνευμάτων στο **"Βασίλειο των Ουρανών"**.

Σ' αυτή την περίπτωση οι μύθοι και οι ιστορίες σας **δεν απέχουν** τόσο πολύ από την τελική πραγματικότητα, γιατί τα **αμέτρητα πνεύματα** που αποτελούν την **ολότητά Μου** είναι, κατά μια κοσμική έννοια, **τέκνα Μου**.

Ο θεϊκός σκοπός Μου κατά τη διαίρεσή Μου ήταν να **δημιουργήσω αρκετά μέρη Μου**, έτσι ώστε να μπορέσω να **γνωρίσω τον εαυτό Μου βιωματικά**. Υπάρχει ένας μόνον τρόπος για να γνωρίσει ο Δημιουργός τον εαυτό Του βιωματικά ως δημιουργό κι αυτός είναι το να **δημιουργεί**.

Περίπου σελίδα 49

Κι έτσι έδωσα στο καθένα από τα αμέτρητα μέρη Μου, σε όλα μου τα τέκνα πνεύματα, την **ίδια δύναμη για δημιουργία που έχω εγώ ως όλο.**

ΕΧΟΥΜΕ ΤΙΣ ΘΕΙΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Αυτό εννοούν οι θρησκείες σας όταν λένε ότι δημιουργηθήκατε "**κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση του Θεού**". Αυτό δεν σημαίνει, όπως έχουν προτείνει ορισμένοι, ότι τα υλικά μας σώματα είναι όμοια (αν και ο Θεός μπορεί να πάρει οποιαδήποτε υλική μορφή θα επιλέξει για ένα συγκεκριμένο σκοπό).

Σημαίνει ότι **η ουσία μας είναι η ίδια**. Είμαστε φτιαγμένοι από το ίδιο υλικό.

ΕΙΜΑΣΤΕ το "ίδιο υλικό"! Με όλες τις ίδιες ιδιότητες και ικανότητες, συμπεριλαμβανόμενης και της ικανότητας να δημιουργούμε υλική πραγματικότητα από αέρα κοπανιστό.

Ο σκοπός που σας δημιούργησα, πνευματικά Μου τέκνα, ήταν για να γνωρίσω τον εαυτό Μου ως Θεό. **Δεν έχω άλλον τρόπο να το κάνω παρά μέσα από σας.** Έτσι θα μπορούσε να λεχτεί (και έχει λεχτεί πολλές φορές) ότι ο σκοπός Μου για σας είναι να **γνωρίσετε τους εαυτούς σας ως Εμένα.**

Αυτό φαίνεται εκπληκτικά απλό κι όμως γίνεται εξαιρετικά πολύπλοκο, επειδή υπάρχει μόνον ένας τρόπος να γνωρίσετε τον εαυτό σας ως Εμένα. **Και ο τρόπος αυτός είναι να γνωρίσετε πρώτα τον εαυτό σας ως όχι Εμένα.**

Προσπάθησε τώρα να παρακολουθήσεις αυτόν το συλλογισμό. Πάλεψε πραγματικά για να τον παρακολουθήσεις, γιατί εδώ το πράγμα γίνεται πολύ λεπτό. Είσαι έτοιμος;

Walsh - Έτσι νομίζω.

Περίπου σελίδα 49

...θα χρησιμοποιήσω το μυθολογικό σας πρότυπο περί **τέκνων του Θεού** ...

Υπάρχει ένας τρόπος που θα μπορούσα να κάνω όλα Μου τα πνευματικά παιδιά να γνωρίσουν τον εαυτό τους ως μέρη Μου, και ο τρόπος αυτός θα ήταν, απλούστατα, **να τους το πω.**

Το έκανα. Βλέπεις όμως **δεν ήταν αρκετό** για το Πνεύμα να γνωρίζει απλώς τον εαυτό του ως Θεό ή μέρος του Θεού ή παιδί του Θεού ή κληρονόμο του βασιλείου ή οποιαδήποτε μυθολογία θέλεις να χρησιμοποιήσεις.

Όπως εξήγησα ήδη, το να **γνωρίζεις** κάτι και το να το **βιώνεις** είναι δύο διαφορετικά πράγματα. Το Πνεύμα *ποθούσε* να γνωρίσει τον εαυτό του **βιωματικά** (όπως κι Εγώ)! Η διανοητική επίγνωση δεν ήταν αρκετή για σας.

Σύμφωνα με το σχέδιο, εσείς, ως καθαρό πνεύμα, **θα μπαίνατε στο υλικό σύμπαν που είχε μόλις δημιουργηθεί.**

Όταν πια βρεθήκατε στο υλικό σύμπαν, εσείς, τα πνεύματα τέκνα Μου, μπορούσατε να βιώσατε αυτά που γνωρίζετε για τον εαυτό σας. **Πρώτα όμως έπρεπε να γνωρίσετε το αντίθετο.**

Περίπου σελίδα 50

Και για να το εξηγήσω αυτό απλοϊκά, δεν μπορείς να γνωρίσεις τον εαυτό σου ως **ψηλό** αν δεν αποκτήσεις επίγνωση για την έννοια του **κοντού**. Δεν μπορείς να βιώσεις το μέρος του εαυτού σου που αποκαλείς **χοντρό** αν δε γνωρίσεις το **λεπτό**.

Αν το τραβήξουμε ως την έσχατη λογική, **δεν μπορείς να βιώσεις τον εαυτό σου ως αυτό που είσαι** αν δεν έρθεις αντιμέτωπος με αυτό που **δεν είσαι**.

Στην περίπτωση τώρα της έσχατης γνώσης, στην περίπτωση της γνώσης του εαυτού σου ως δημιουργού, δεν μπορείς να βιώσεις τον εαυτό σου ως δημιουργό αν δεν - και μέχρι να - δημιουργήσεις. Και δεν μπορείς να δημιουργήσεις τον εαυτό σου μέχρι να **ξε-δημιουργήσεις τον εαυτό σου**.

**Κατά μία έννοια για να είσαι πρέπει πρώτα να
"μην είσαι".**

Με παρακολουθείς;

Walsh - Νομίζω ...

Φυσικά δεν υπάρχει τρόπος να μην είστε αυτό που
είστε: καθαρό, δημιουργικό πνεύμα. **Πάντα
ήσαστε και πάντα θα είστε.**

Έτσι κάνετε το αμέσως επόμενο καλύτερο που
μπορούσατε.

**Κάνετε τον εαυτό σας να ξεχάσει ποιοι
πραγματικά είστε.**

Μπαίνοντας μέσα στο υλικό σύμπαν
**παραιτηθήκατε από την ανάμνηση του εαυτού
σας.**

... **Δεν μπορείτε να μην είστε τέκνα Μου**, όσο σκληρά κι αν προσπαθήσετε, **όμως μπορείτε να το ξεχάσετε.**

Είστε, **υπήρξατε πάντα και θα είστε πάντα ένα θεϊκό μέρος** του θεϊκού όλου, ένα μέρος της καρδιάς και του νου Μου.

Γι' αυτό η πράξη της **επανένωσης** με το όλο, της επιστροφής στο Θεό, ονομάζεται **ενθύμηση**.

... Η δουλειά σας στη Γη, επομένως, **δεν είναι να μάθετε** (γιατί ήδη ξέρετε), αλλά να **εν-θυμηθείτε ποιοι είστε.**

Και να **εν-θυμηθείτε ποιοι είναι και όλοι οι άλλοι.**

...Είναι ο μοναδικός σας σκοπός.

Δηλαδή ο σκοπός της **μονάδας που επιδιώκει να ενωθεί με το παν.**

START CAMERA

ΜΑΘΗΜΑ ΝΟ 4

*Walsh - Θεέ μου, είναι τόσο απλό και τόσο ...
συμμετρικό. Θέλω να πω όλα ταιριάζουν! Ξαφνικά
όλα ταιριάζουν! Βλέπω τώρα μια εικόνα που ποτέ
πριν δεν είχα καταφέρει να συνθέσω.*

Περίπου σελίδα 53

*Walsh - Υπάρχουν τόσο πολλές ερωτήσεις!
Φαντάζομαι ότι μπορώ να αρχίσω με τις σημαντικές,
τις προφανείς. Για παράδειγμα, **γιατί βρίσκεται σ'
αυτή την κατάσταση ο κόσμος;***

Η κλασική διατύπωση της ερώτησης είναι συνήθως κάπως έτσι: **αν ο Θεός είναι παντοδύναμος και πανάγαθος, γιατί να δημιουργήσει την πείνα, τον πόλεμο και την αρρώστια, τους σεισμούς, τους τυφώνες και όλες τις μορφές των φυσικών καταστροφών, της βαθιάς προσωπικής απογοήτευσης και των παγκόσμιων συμφορών;**

Η απάντηση σ' αυτή την ερώτηση βρίσκεται στο βαθύτερο μυστήριο του σύμπαντος και στο ύψιστο νόημα της ζωής.

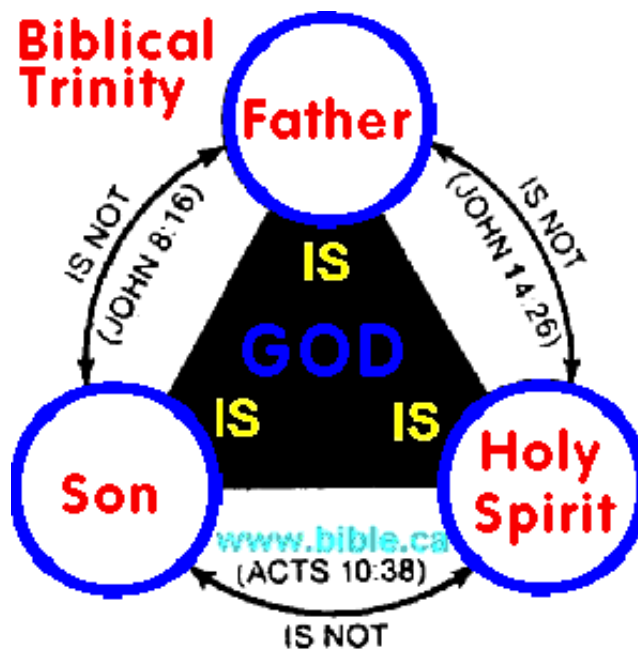
... Όπως έχω ήδη εξηγήσει, **δεν μπορείς να δείξεις αγάπη μέχρι να μπορέσεις να επιδείξεις μη-αγάπη.**

Ένα πράγμα δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς το αντίθετό του παρά μόνο στον κόσμο του απόλυτου.

Στο απόλυτο δεν υπάρχει εμπειρία αλλά μόνο γνώση. Η γνώση είναι μια θεϊκή κατάσταση, όμως η μεγαλύτερη χαρά είναι η ύπαρξη.

Περίπου σελίδα 54

Η ύπαρξη επιτυγχάνεται μόνο μετά την εμπειρία. Η εξέλιξη είναι αυτή: γνώση, εμπειρία, ύπαρξη. Αυτή είναι η Αγία Τριάδα, το Τρισυπόστατο του Θεού.

Ο Θεός Πατήρ είναι η **γνώση**,... (ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΑ)
(ΣΠΟΡΟΣ)

Ο Θεός Υιός είναι η **εμπειρία**, η ενσάρκωση, η εκτέλεση όλων όσα ο Πατέρας γνωρίζει για τον

εαυτό Του, γιατί δεν μπορείς να είσαι αυτό που δεν έχεις βιώσει.

(ΠΡΑΓΜΑΤΩΣΗ) (ΑΝΑΠΤΥΞΗ)

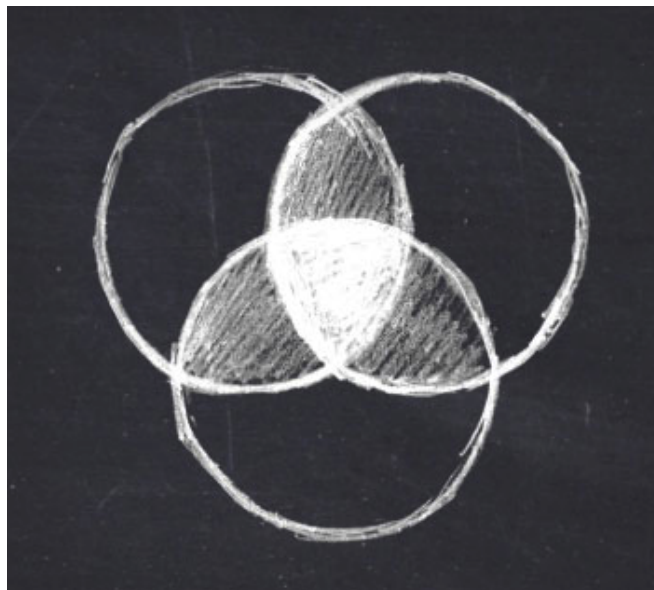
Ο Θεός Άγιο Πνεύμα είναι η **ύπαρξη**, το αποτέλεσμα όλων όσα έχει βιώσει ο Υιός σε σχέση με τον εαυτό Του, το απλό, το έξοχο "είναι", δυνατό μόνο μέσω της **ανάμνησης** της γνώσης και της **εμπειρίας**. (ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ) (ΔΕΝΤΡΟ)

Αυτή η απλή ύπαρξη είναι **μακαριότητα**.

Είναι η θεϊκή κατάσταση μετά τη **γνώση** και το **βίωμα** του εαυτού Του.

Είναι αυτό που ποθούσε ο Θεός αρχικά.

Το τρία σε ένα βρίσκεται παντού στη σφαίρα του ιδανικού.

Άλλοι από τους **ψυχιάτρους** όρους **υπερσυνείδητο, συνειδητό και υποσυνείδητο.**

Άλλοι πάλι από τους **πνευματιστές** σας λένε **νους, σώμα και πνεύμα.**

Ορισμένοι από τους **επιστήμονες** σας βλέπουν **ενέργεια, ύλη, αιθέρα.**

Άλλοι από τους **φιλοσόφους** σας λένε πως ένα πράγμα δεν είναι αληθινό μέχρι να γίνει αληθινό στη **σκέψη, το λόγο και το έργο.**

Όταν συζητάτε για το **χρόνο** μιλάτε μόνο για τρεις χρόνους: **παρελθόν, παρόν, μέλλον.**

Ο κόσμος είναι έτσι όπως είναι,
**επειδή δε θα μπορούσε να είναι
αλλιώς,** όσο εξακολουθεί να
υπάρχει στη χονδροειδή σφαίρα
της υλικότητας.

Οι σεισμοί και οι κυκλώνες, οι πλημμύρες και οι
λαίλαπες και φαινόμενα όπως εκείνα που ονομάζετε
φυσικές καταστροφές δεν είναι παρά **κινήσεις των
στοιχείων από τη μία πολικότητα στην άλλη.**

Η νόσος και η ασθένεια είναι τα αντίθετα της
υγείας και της «**ευσθένειας**», και εμφανίζονται στην
πραγματικότητά σας **κατ' εντολήν σας.**

**Δεν μπορείς να αρρωστήσεις χωρίς, σε κάποιο
επίπεδο, να κάνεις τον εαυτό σου να αρρωστήσει**
και **μπορείς να ξαναγίνεις καλά μέσα** σε μια
στιγμή **αποφασίζοντας απλώς να γίνεις.**

Οι βαθιές **προσωπικές απογοητεύσεις** είναι
αντιδράσεις που έχουν επιλεγεί και οι παγκόσμιοι

καταστροφές είναι τα **αποτελέσματα** της **παγκόσμιας συνειδητότητας**.

Περίπου σελίδα 57

Η ερώτησή σου υπαινίσσεται ότι **Εγώ (Ο Θεός)** επέλεξα αυτά τα φαινόμενα, ότι είναι θέληση και επιθυμία Μου να συμβαίνουν.

Όμως δεν τα κάνω Εγώ με τη θέλησή Μου να εμφανιστούν, απλώς **παρατηρώ εσάς να τα κάνετε**.

Κι Εγώ δεν κάνω τίποτε για να τα σταματήσω, γιατί αν έκανα, αυτό θα σήμαινε ότι **ματαιώνω τη δική σας θέληση**.

Αυτό, με τη σειρά του, θα σας στερούσε από τη θεϊκή εμπειρία, που είναι η εμπειρία που εσείς κι Εγώ έχουμε επιλέξει μαζί.

Μην κατακρίνετε, επομένως, όλα όσα θα ονομάζατε κακά στον κόσμο. Ρωτήστε μάλλον τον εαυτό σας **τι έχετε κρίνει λάθος σε σχέση με αυτά και τι θα θέλατε, αν θα θέλατε, να κάνετε για να τα αλλάξετε.**

Ερευνήστε μέσα σας, αντί για έξω σας, ρωτώντας:

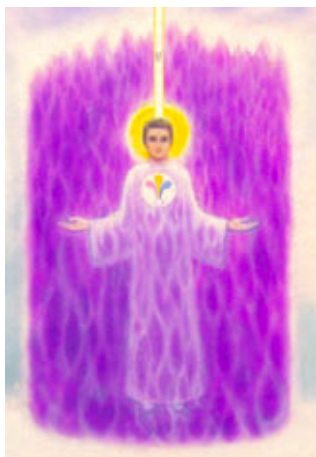
"Ποιο μέρος του εαυτού μου θέλω τώρα να βιώσω μπροστά σ' αυτήν τη συμφορά;

Ποια όψη του εαυτού μου επιλέγω να δραστηριοποιήσω;"

Γιατί **όλη η ζωή υπάρχει σαν ένα εργαλείο της δικής σας δημιουργίας και όλα τα περιστατικά της εμφανίζονται απλώς ως ευκαιρίες για να αποφασίσετε,**
και να **γίνετε, αυτοί που είστε.**

Αυτό **ισχύει για κάθε ψυχή**, κι έτσι βλέπετε πως **δεν υπάρχουν θύματα στο σύμπαν, αλλά μόνο δημιουργοί.**

ΟΛΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΜΑΣ

Όλοι οι δάσκαλοι που περπάτησαν σε τούτο τον πλανήτη το γνώριζαν αυτό.

...κανένας από τους δασκάλους που μπορείς να κατονομάσεις **δε φαντάστηκε** τον εαυτό του **ως θύμα**, παρ' όλο που πολλοί κυριολεκτικά σταυρώθηκαν.

Κάθε ψυχή είναι ένας δάσκαλος, αν και πολλές **δε θυμούνται** την καταγωγή ή την κληρονομιά τους.

Όμως η κάθε μία δημιουργεί την κατάσταση και τις **συνθήκες** για το δικό της **ύψιστο σκοπό** και τη

δική της ταχύτερη ενθύμηση, κάθε στιγμή που ονομάζετε τώρα.

Μην κρίνεις λοιπόν την καρμική ατραπό που βάδισε ένας άλλος.

Μη φθονείς την επιτυχία ούτε να **νιώθεις οίκτο** για την αποτυχία,

γιατί **δεν ξέρεις τι είναι επιτυχία ή αποτυχία** στον τρόπο που η ψυχή λογαριάζει τα πράγματα. (Μ.Θ.)

Μην αποκαλείς κάτι συμφορά

ούτε χαρούμενο γεγονός,

μέχρι να αποφασίσεις ή να δεις με τα μάτια σου **πώς χρησιμοποιείται.**

Γιατί ένας θάνατος να είναι συμφορά **αν σώσει τις ζωές χιλιάδων;**

Και γιατί μια ζωή να είναι ένα χαρούμενο γεγονός αν δεν έχει προκαλέσει τίποτε άλλο από πόνο και λύπη;

Όμως ούτε κι αυτό δεν πρέπει να το κρίνεις, αλλά να **κρατάς πάντα τη γνώμη σου για τον εαυτό σου**

και να αφήνεις και τους άλλους να κάνουν το ίδιο.

Αυτό **δεν** σημαίνει να αγνοείς μια έκκληση για βοήθεια ή την ώθηση της ψυχής σου να δουλέψει για την αλλαγή κάποιας κατάστασης ή συνθήκης.

Σημαίνει να **αποφεύγεις τις ετικέτες** και τις κρίσεις ενόσω κάνεις οτιδήποτε κάνεις.

Γιατί **κάθε περίπτωση είναι ένα δώρο** και **σε κάθε εμπειρία κρύβεται ένας θησαυρός.**

Παραμύθι για την ψυχή

Υπήρχε κάποτε μια ψυχή που γνώριζε ότι είναι φως.
Ήταν μια νέα ψυχή και γι' αυτό ήταν ανυπόμονη να αποκτήσει εμπειρίες.
"Είμαι το φως", έλεγε, "Είμαι το φως".

Ωστόσο όσο και να το ήξερε, όσο και να το έλεγε, **δεν μπορούσε να το βιώσει.**

Και στη σφαίρα από όπου αναδύθηκε εκείνη η ψυχή δεν υπήρχε τίποτε παρά μόνο το φως. Κάθε ψυχή ήταν υπέροχη, κάθε ψυχή ήταν μεγαλειώδης και κάθε ψυχή ακτινοβολούσε με τη λαμπρότητα του φωτός Μου. Κι έτσι η ψυχούλα που συζητάμε ήταν σαν ένα **κερί στον ήλιο**. Μέσα σ' αυτό το μέγιστο φως - του οποίου ήταν μέρος - δεν μπορούσε να δει τον εαυτό της ούτε να βιώσει τον εαυτό της ως το ποια και τι πραγματικά είναι.

Έτυχε τώρα εκείνη η ψυχή να λαχταράει συνέχεια να **γνωρίσει τον εαυτό της**. Και τόσο μεγάλη ήταν η λαχτάρα της, ώστε μια μέρα τής είπα: "Ξέρεις, μικρούλα μου, τι πρέπει να κάνεις για να ικανοποιήσεις αυτή σου τη λαχτάρα;"

(τι Θεέ; Τι; Θα έκανα τα πάντα!" είπε η ψυχούλα.

"Πρέπει να χωριστείς από εμάς τους υπόλοιπους", αποκρίθηκα, "και μετά πρέπει να καλέσεις το σκοτάδι".

"Τι είναι το σκοτάδι, Κύριε;" ρώτησε η ψυχούλα. (αυτό που δεν είσαι", απάντησα, και η ψυχή κατάλαβε.

Περίπου σελίδα 59

Κι έτσι έκανε η ψυχή απομάκρυνε τον εαυτό της από το Όλο, κι όχι μόνον αυτό, αλλά πήγε και σε μια άλλη σφαίρα. Και σ' εκείνη τη σφαίρα η ψυχή είχε τη δύναμη να καλέσει μέσα στην ύπαρξή της κάθε λογής σκοτάδια. Και το έκανε.

Ωστόσο, μέσα στη μέση όλου εκείνου του σκοταδιού, φώναξε: "**Πατέρα, Πατέρα, γιατί με εγκατέλειψες;**" Όπως κάνετε κι εσείς στις πιο μαύρες σας στιγμές.

Όμως Εγώ ποτέ δε σας εγκατέλειψα, αλλά στέκω δίπλα σας, πάντα, έτοιμος να σας θυμίσω το ποιοι πραγματικά είστε, έτοιμος, πάντα έτοιμος, να σας καλέσω στο σπίτι.

Γι' αυτό γίνετε ένα φως μέσα στο σκοτάδι και μην το καταριέστε.

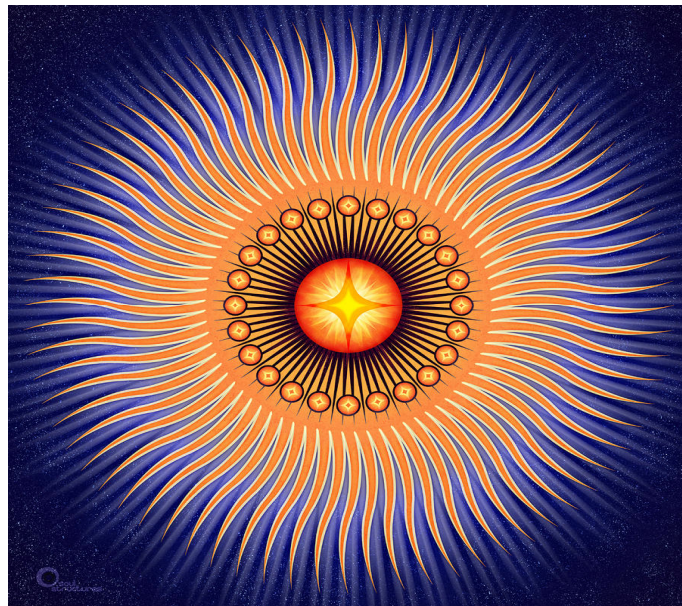
Και μη λησμονείτε ποιοι είστε τη στιγμή που σας κυκλώνει εκείνο που δεν είστε. Μα να αινείτε τη δημιουργία, ακόμα κι όταν πασχίζετε να την αλλάξετε.

Και μάθετε πως **αυτό που κάνετε τη στιγμή της μεγαλύτερης δοκιμασίας** σας μπορεί να γίνει ο **μεγαλύτερός σας θρίαμβος.**

Γιατί η **εμπειρία που δημιουργείτε** είναι μια **δήλωση** του ποιοι **ήσαστε** και **ποιοι θέλετε να είστε.**

**ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗΝ
ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΝΑ ΒΙΩΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΛΗΘΙΝΟ ΔΥΝΑΤΟ
ΕΑΥΤΟ ΜΑΣ**

Σου είπα αυτή την ιστορία, την παραβολή της ψυχούλας και του ήλιου, για να καταλάβεις καλύτερα το **γιατί ο κόσμος είναι έτσι όπως είναι** και πώς μπορεί να **αλλάξει** σε ένα λεπτό, τη στιγμή που **θα θυμηθούν όλοι τη θεϊκή αλήθεια της ύψιστης πραγματικότητάς τους.**

Υπάρχουν τώρα εκείνοι που λένε πως η ζωή είναι ένα σχολείο και πως τα πράγματα που παρατηρείτε και βιώνετε στη ζωή σας είναι για να μάθετε. Μίλησα γι' αυτό και πριν, αλλά θα το πω ξανά: μπήκατε σε τούτη τη ζωή χωρίς να χρειάζεται να μάθετε τίποτε.

Το μόνο που χρειάζεται είναι να δείξετε αυτό που ήδη γνωρίζετε. Δείχνοντάς το θα το **θέσετε σε λειτουργία και θα δημιουργήσετε τον εαυτό σας από την αρχή** μέσω της εμπειρίας σας.

Έτσι δικαιώνετε τη ζωή και της δίνετε σκοπό. Έτσι την καθαγιάζετε.

Walsh - Θέλεις να πεις πως όλα τα κακά που μας συμβαίνουν είναι πράγματα δικής μας επιλογής; Εννοείς πως ακόμα και οι συμφορές και οι καταστροφές στον κόσμο είναι, σε κάποιο επίπεδο, δημιουργημένες από μας, έτσι ώστε να "βιώσουμε το αντίθετο του ποιοι είμαστε;" Κι αν είναι έτσι, τότε δεν υπάρχει κάποιος λιγότερο οδυνηρός τρόπος, λιγότερο οδυνηρός για τον εαυτό μας και για τους άλλους, να δημιουργήσουμε ευκαιρίες προκειμένου να βιώσουμε τον εαυτό μας;

Έθεσες πολλά ερωτήματα και είναι όλα σημαντικά. Ας τα πάρουμε ένα-ένα.

Όχι, όλα τα πράγματα που ονομάζετε κακά και που σας συμβαίνουν **δεν είναι με δική σας επιλογή**. Όχι με τη **συνειδητή** έννοια που εννοείς.

Είναι όμως όλα δημιουργήματά σας.

Βρίσκεστε πάντα σε μια διαδικασία δημιουργίας.

... Είστε μια **μεγάλη μηχανή δημιουργίας ...**

Περιστατικά, συμβάντα, συνθήκες, απρόβλεπτα γεγονότα, περιστάσεις, όλα δημιουργούνται από τη **συνείδηση**. ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΤΗΤΑ

Η ατομική συνείδηση είναι αρκετά ισχυρή.

Μπορείτε να φανταστείτε ποιου είδους **δημιουργική ενέργεια** απελευθερώνεται όταν δύο ή περισσότεροι από εσάς συγκεντρώνονται εν ονόματί Μου.

Και η **μαζική συνείδηση**; Αυτή πια είναι τόσο ισχυρή, που μπορεί να δημιουργήσει **φαινόμενα και**

περιστάσεις παγκόσμιας σημασίας και
πλανητικών συνεπειών.

Δε θα ήταν ακριβές να πούμε - τουλάχιστον όχι με
τον τρόπο που εσείς το εννοείτε - ότι **επιλέγετε**
αυτές τις συνέπειες. Δεν τις επιλέγετε, όπως δεν τις
επιλέγω κι Εγώ.

Όπως κι Εγώ, **τις παρατηρείτε**.

Και **αποφασίζετε ποιοι είστε σε σχέση μ'**
αυτές.

Όμως δεν υπάρχουν θύματα στον κόσμο ούτε
θύτες.

Ούτε είστε θύματα των επιλογών άλλων.

Σε κάποιο επίπεδο έχετε όλοι δημιουργήσει αυτό
που λέτε πως **απεχθάνεστε** και αφού το έχετε
δημιουργήσει, το έχετε **επιλέξει**.

Αυτό είναι ένα **προχωρημένο επίπεδο σκέψης**, ένα επίπεδο που αργά ή γρήγορα το κατακτούν όλοι οι δάσκαλοι.

Γιατί μόνον όταν μπορέσουν να δεχτούν την ευθύνη για το όλο **μπορούν να επιτύχουν τη δύναμη να αλλάξουν ένα μέρος του.**

Είναι πολύ πιο εύκολο να αλλάξεις κάτι που κάνεις **εσύ** παρά να αλλάξεις εκείνο που κάνει ένας άλλος.

Το **πρώτο βήμα** για να αλλάξει κανείς οτιδήποτε είναι να **γνωρίζει** και να **δέχεται** ότι το έχει **επιλέξει** να είναι αυτό που είναι.

Αν δεν μπορείτε να το δεχτείτε αυτό σε προσωπικό επίπεδο, τότε **συμβιβαστείτε μ' αυτό μέσα από την κατανόησή σας ότι είμαστε όλοι Ένα.**

Επιδιώξτε λοιπόν να **δημιουργήσετε αλλαγή**, όχι επειδή κάτι είναι λάθος, **αλλά επειδή αυτό δε δηλώνει με ακρίβεια το ποιο είστε.**

Ένας και μοναδικός λόγος υπάρχει να **κάνετε** οτιδήποτε: να **δηλώσετε στο σύμπαν το ποιο είστε.**

Χρησιμοποιημένη μ' αυτό τον τρόπο, η **ζωή γίνεται αυτο-δημιουργική.**

Χρησιμοποιείτε τη **ζωή για να δημιουργήσετε τον εαυτό σας ως αυτοί που είστε** και ποιοι θέλατε πάντα να είστε.

Υπάρχει επίσης **μόνον ένας λόγος για να ξε-κάνετε κάτι:** επειδή δεν αποτελεί πια μια δήλωση του **ποιοι θέλετε να είστε.** Δε σας αντανακλά. Δε σας εκπροσωπεί, δε σας αναπαριστά.

Αν θέλετε να σας αναπαριστά με ακρίβεια, τότε πρέπει να δουλέψετε για να αλλάξετε οτιδήποτε στη **ζωή σας δεν ταιριάζει με την εικόνα του εαυτού σας που θέλετε να προβάλετε στην αιωνιότητα.**

Περίπου σελίδα 61

Με την ευρύτεατη έννοια όλα τα **"κακά" πράγματα** που συμβαίνουν **είναι επιλογή σας.**

Το **λάθος** δεν είναι στο ότι τα επιλέγετε, είναι στο ότι τα **αποκαλείτε κακά**.

Γιατί αποκαλώντας τα κακά αποκαλείτε τον εαυτό σας κακό, αφού εσείς τα δημιουργήσατε.

Αυτή είναι μια ετικέτα που δεν μπορείτε να τη δεχτείτε. Κι έτσι, αντί να αποκαλείτε τον εαυτό σας κακό, αποποιείστε τα ίδια σας τα δημιουργήματα.

Αυτή η διανοητική και **πνευματική ανειλικρίνεια** είναι που σας επιτρέπει να δέχεστε έναν κόσμο του οποίου οι συνθήκες είναι αυτές που είναι. Αν ήσασταν υποχρεωμένοι να μετέχετε μιας προσωπικής ευθύνης για τον κόσμο ή έστω αν νιώθατε μια βαθιά εσωτερική αίσθηση, τότε αυτός ο τόπος θα ήταν πολύ διαφορετικός. Αυτό θα ήταν σίγουρα αληθινό αν όλοι ένιωθαν υπεύθυνοι. Ότι το γεγονός αυτό είναι τόσο ολοφάνερο είναι που το κάνει τόσο πέρα για πέρα οδυνηρό και τόσο σπαρακτικά ειρωνικό.

Οι φυσικές καταστροφές και οι συμφορές του κόσμου, οι λαίλαπες και οι τυφώνες, τα ηφαιστεια και οι πλημμύρες και οι σε φυσικό επίπεδο αναταραχές τους **δε δημιουργούνται συγκεκριμένα από σας.**

Εκείνο που **πράγματι δημιουργείται** από σας είναι ο **βαθμός στον οποίο αυτά τα περιστατικά αγγίζουν τη ζωή σας.**

Στο σύμπαν συμβαίνουν πράγματα που ακόμα και η πιο τολμηρή φαντασία δε θα μπορούσε να ισχυριστεί ότι τα προκαλέσατε ή τα δημιουργήσατε. Αυτά τα περιστατικά δημιουργούνται από τη **συνδυασμένη συνείδηση του ανθρώπου**. Όλος ο κόσμος, συνδημιουργώντας, παράγει αυτές τις εμπειρίες.

Αυτό που κάνει ο καθένας από σας ατομικά είναι να κινείται μέσα σ' αυτά, αποφασίζοντας τι σημαίνουν για σας - αν σημαίνουν κάτι - και ποιοι και τι είστε σε σχέση μ , αυτά.

Έτσι δημιουργείτε **συλλογικά** και **ατομικά** τη ζωή και τις εποχές που **βιώνετε για το σκοπό της εξέλιξης της ψυχής.**

Περίπου σελίδα 63

CAMERA

ΜΑΘΗΜΑ 5

Ρώτησες αν υπάρχει ένας λιγότερο οδυνηρός τρόπος να υποστείτε αυτήν τη διαδικασία και η απάντηση είναι "ναι".

Όμως τίποτε δε θα έχει αλλάξει στην εξωτερική σας εμπειρία.

Ο τρόπος για να μειωθεί ο πόνος που συνδέεται με τις γήινες εμπειρίες και τα περιστατικά, τόσο τα

δικά σας όσο και των άλλων, είναι να **αλλάξετε τον τρόπο που τα αντιμετωπίζετε.**

Δεν μπορείτε να αλλάξετε το εξωτερικό γεγονός, γιατί αυτό έχει δημιουργηθεί από πολλούς από σας και δεν είστε αρκετά ανεπτυγμένοι στη συνειδητότητά σας ώστε να αλλάξετε ατομικά ό, τι έχει δημιουργηθεί συλλογικά.

Επομένως πρέπει να αλλάξετε την εσωτερική εμπειρία.

Αυτός είναι ο **δρόμος για να αποκτήσει κανείς έλεγχο στη ζωή.**

Τίποτε δεν είναι οδυνηρό από μόνο του.

Ο πόνος είναι **αποτέλεσμα μιας εσφαλμένης σκέψης.**

Είναι ένα λάθος στον τρόπο σκέψης.

Ένας δάσκαλος μπορεί να εξαφανίσει τον πιο **αβάσταχτο πόνο.**

Μ' αυτόν τον τρόπο ο δάσκαλος **θεραπεύει.**

Ο πόνος προκύπτει από το πώς έκρινες και από τη γνώμη που σχημάτισες σχετικά με κάτι.

Άλλαξε τη γνώμη και ο πόνος θα εξαφανιστεί.

Η κρίση βασίζεται συχνά σε προηγούμενη εμπειρία.

Η ιδέα που έχεις για κάτι πηγάζει από μια προηγούμενη ιδέα σε σχέση με αυτό το κάτι.

Η προηγούμενη ιδέα προέκυψε από μια **ακόμα πιο προηγούμενη ιδέα** κι εκείνη η ιδέα από μια άλλη και ούτω καθεξής, σαν τούβλα το ένα πάνω στο άλλο, μέχρι να φτάσει κανείς πίσω, στην αίθουσα με τους καθρέφτες, σ' αυτό που ονομάζω **πρώτη σκέψη**.

Κάθε σκέψη είναι δημιουργική και καμιά σκέψη δεν είναι ισχυρότερη από την πρωταρχική σκέψη. (Μ.Θ.)

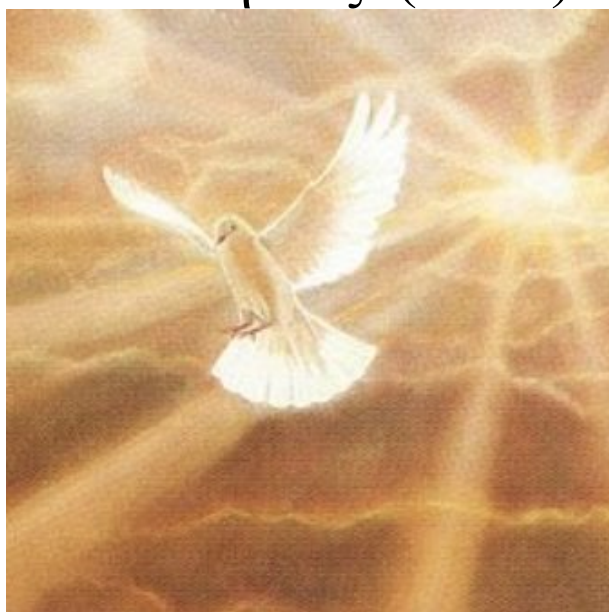
Γι' αυτό ορισμένες φορές ονομάζεται και πρωταρχικό αμάρτημα.

Περίπου σελίδα 64

Πρωταρχικό αμάρτημα είναι όταν η πρώτη σου σκέψη για ένα πράγμα είναι λαθεμένη.

Αυτό το λάθος γίνεται ακόμα πιο σύνθετο όταν προσθέτεις μια δεύτερη ή μια τρίτη σκέψη στο ίδιο.

Έργο του Αγίου Πνεύματος είναι να σας εμπνεύσει νέες κατανοήσεις που μπορούν να σας λυτρώσουν από τα λάθη σας. (Μ.Θ.)

Walsh - Θέλεις να πεις πως δε θα έπρεπε να νιώθω άσχημα για τα παιδιά που πεθαίνουν από την πείνα στην Αφρική, τη βία και την αδικία στην Αμερική, τους σεισμούς που σκοτώνουν εκατοντάδες ανθρώπους στη Βραζιλία;

Στον **κόσμο του Θεού** δεν υπάρχουν «θα έπρεπε» και «δε θα έπρεπε». Κάνε ό, τι θέλεις να κάνεις. Κάνε αυτό που σε αντανακλά, αυτό που σε αντίπροσωπεύει **ως μια μεγαλειωδέστερη εκδοχή του εαυτού σου.**

Αν θέλεις να νιώθεις άσχημα, νιώθε άσχημα.

Όμως μην κρίνεις και μην επικρίνεις, γιατί δεν ξέρεις γιατί συμβαίνει κάτι ούτε και για ποιο σκοπό.
(Μ.Θ.)

Και να θυμάσαι τούτο: εκείνο που επικρίνεις θα σε επικρίνει, κι αυτό που κρίνεις θα γίνεις κάποια μέρα.

Καλύτερα επιδίωξε να αλλάξεις τα πράγματα εκείνα - ή να στηρίξεις άλλους που αλλάζουν τα πράγματα εκείνα - που **δεν αντανakλούν πια την ύψιστή σου αίσθηση** σχετικά με το ποιος είσαι.

Όμως δόξαζε τα πάντα, γιατί τα **πάντα είναι δημιούργημα του Θεού**, (εσύ) ζώντας τη ζωή. Κι αυτό είναι η ύψιστη δημιουργία.

Walsh - Μπορούμε να σταθούμε εδώ για μια στιγμή για να ξαναβρώ την ανάσα μου; Σε άκουσα πραγματικά να λες πως δεν υπάρχουν "θα έπρεπε" και "δε θα έπρεπε" στον κόσμο του Θεού;

Σωστά.

Walsh - Πώς είναι δυνατόν; Αν δεν υπάρχουν στο δικό Σου κόσμο, πού θα υπάρχουν; Στ' αλήθεια, πού ... ; "Ενώ; Θα επαναλάβω την ερώτηση. Πού αλλού θα εμφανίζονταν τα "θα έπρεπε" και "δε θα έπρεπε", αν όχι στο δικό Σου κόσμο;

Περίπου σελίδα 64

Στη φαντασία σας.

Walsh - Μα όλοι αυτοί που με δίδαξαν το σωστό και το λάθος, τα επιτρέπεται και τα απαγορεύεται, τα πρέπει και τα δεν πρέπει, μου είπαν πως όλοι αυτοί οι κανόνες είχαν τεθεί από Σένα: από το Θεό.

Τότε αυτοί που σε δίδαξαν έκαναν λάθος.

Ποτέ μου δεν έθεσα ένα "σωστό" ή "λάθος": ένα "επιτρέπεται" ή "απαγορεύεται".

Αν έκανα κάτι τέτοιο **θα ήταν σαν να σας στερούσα ολότελα το μεγαλύτερο δώρο σας**, την ευκαιρία να **ενεργείτε όπως θέλετε και να βιώνετε τα αποτελέσματα μιας τέτοιας δράσης,**

την ευκαιρία να δημιουργήσετε τον εαυτό σας από την αρχή **κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση** του ποιοι πραγματικά είστε,

το χώρο για να φτιάξετε μια πραγματικότητα ενός όλο και ανώτερου εαυτού σας, που είναι βασισμένη στην πιο **μεγαλειώδη ιδέα σας για ποιο πράγμα είστε ικανοί.**

Το να πω ότι κάτι -μια σκέψη, μια λέξη, μια πράξη - είναι "λάθος" θα ήταν σαν να σας έλεγα να μην το κάνετε. Το να σας πω να μην το κάνετε θα σήμαινε

ότι σας το απαγορεύω. Το να σας απαγορεύω θα σήμαινε ότι σας περιορίζω.

Υπάρχουν κάποιοι που λένε πως σας έδωσα ελεύθερη βούληση. **Κι όμως αυτοί οι ίδιοι άνθρωποι ισχυρίζονται πως αν δε Με υπακούτε θα σας στείλω στην κόλαση.**

Τι είδους ελεύθερη βούληση είναι αυτή;

Walsh - Εδώ μπαίνουμε σε μια άλλη περιοχή που θέλω να κουβεντιάσουμε και αφορά σε όλη αυτή την υπόθεση γύρω από τον **παράδεισο** και την **Κόλαση**.

Περίπου σελίδα 66

Υπάρχει κόλαση, αλλά δεν είναι αυτό που νομίζετε και δεν τη βιώνετε για τους λόγους που σας έχουν δοθεί την κόλαση.

Walsh - Από ό,τι καταλαβαίνω από αυτά που είπαμε δεν υπάρχει αυτό που λέμε κόλαση.

Τι είναι κόλαση;

Είναι η εμπειρία του χειρότερου δυνατού αποτελέσματος των επιλογών, των αποφάσεων και των δημιουργημάτων σας.

Είναι η φυσική συνέπεια κάθε σκέψης που Με αρνιέται ή που λέει "όχι" στο ποιοι είστε σε σχέση με Μένα.

Είναι ο πόνος που νιώθετε μέσω των λαθεμένων σκέψεων.

Όμως ακόμα και ο όρος "λαθεμένες σκέψεις" είναι λαθεμένος, επειδή δεν υπάρχει λάθος.

Η κόλαση είναι το αντίθετο της χαράς.

Είναι μη εκπλήρωση.

Είναι το να γνωρίζεις ποιος και τι είσαι και να μην καταφέρνεις να το βιώσεις.

Είναι το να είσαι λιγότερο. Αυτό είναι η κόλαση και δεν υπάρχει μεγαλύτερη για την ψυχή σου.

Η κόλαση όμως δεν υπάρχει σαν το μέρος εκείνο που έχετε φανταστεί, όπου καίγεστε σε κάποια

αιώνια φωτιά ή υπάρχουν σε κάποια κατάσταση αιώνιου μαρτυρίου.

Ποιο σκοπό θα μπορούσα να έχω για κάτι τέτοιο;

Ακόμα κι αν πράγματι είχα την εξαιρετικά ανάρμοστη για το Θεό σκέψη ότι δε σας "αξίζει" ο παράδεισος, γιατί να νιώθω την ανάγκη να επιδιώξω κάποιο είδος εκδίκησης ή τιμωρίας για την ατέλειά σας;

Δε θα ήταν πολύ απλό για Μένα εύκολα να σας ξεκάνω;

Ποιο εκδικητικό μέρος Μου θα απαιτούσε να σας υποβάλω σε αιώνιο μαρτύριο ενός είδους κι ενός επίπεδου πέρα από κάθε περιγραφή;

Περίπου σελίδα 67

Αν απαντήσεις: η ανάγκη για δικαιοσύνη, μια απλή άρνηση επικοινωνίας μαζί Μου στα ουράνια, δε θα εξυπηρετούσε τους σκοπούς της δικαιοσύνης;

Είναι αναγκαία και η ατέρμονη επιβολή πόνου;

Σου λέω πως δεν υπάρχει τέτοιου είδους εμπειρία μετά το θάνατο σαν αυτή που έχετε κατασκευάσει στις θεολογίες σας, οι οποίες βασίζονται στο φόβο.

Ωστόσο υπάρχει μια εμπειρία της ψυχής τόσο οδυνηρή, τόσο ανολοκλήρωτη, τόσο λιγότερη από το όλο, τόσο χωρισμένη από τη μεγαλύτερη χαρά του Θεού, που για την ψυχή σας θα ήταν κόλαση.

Σου λέω όμως πως δε σας έστειλα Εγώ εκεί ούτε κάνω Εγώ αυτή την εμπειρία να έρθει να σας βρει.

Εσείς, **μόνοι σας, δημιουργείτε την εμπειρία,** όποτε και με όποιον τρόπο διαχωρίζετε τον Εαυτό σας από τη δική σας ύψιστη σκέψη γύρω από σας.

Εσείς, **μόνοι σας, δημιουργείτε την εμπειρία** όποτε αρνιόσαστε τον εαυτό σας, **όποτε απορρίπτετε το τι πραγματικά είστε.**

Όμως ακόμα κι αυτή η εμπειρία δεν είναι ποτέ αιώνια.

Δεν μπορεί να είναι, γιατί το σχέδιό Μου δεν είναι να είστε χωρισμένοι από **Μένα** στον αιώνα τον άπαντα.

Στην πραγματικότητα **κάτι τέτοιο είναι αδύνατο**, γιατί για να καταφέρετε κάτι τέτοιο θα έπρεπε όχι μόνον εσείς να αρνηθείτε το ποιοι είστε, αλλά κι Εγώ.

Κι αυτό δε θα το κάνω ποτέ. Και εφόσον ένας **από μας διατηρεί την αλήθεια σε σχέση με σας, η αλήθεια σε σχέση με σας τελικά θα επικρατήσει.**

Walsh - Αν όμως δεν υπάρχει κόλαση, τότε αυτό σημαίνει πως μπορώ να κάνω ό,τι θέλω, να ενεργώ όπως μου αρέσει, να κάνω οποιαδήποτε πράξη, χωρίς το φόβο της ανταπόδοσης;

Περίπου σελίδα 68

Φόβος είναι αυτό που χρειάζεσαι προκειμένου να είσαι, να κάνεις και να έχεις αυτό που είναι ουσιαστικά σωστό;

Πρέπει να **απειλείσαι** για να "είσαι καλός";

Και τι σημαίνει να "είσαι καλός";

Ποιος θα έχει την τελευταία λέξη σε σχέση μ' αυτό;

Ποιος δίνει τις κατευθυντήριες γραμμές;

Ποιος φτιάχνει τους κανόνες;

Σου λέω τούτο: **εσύ είσαι αυτός που φτιάχνει τους κανόνες σου.**

Εσύ δίνεις τις κατευθυντήριες γραμμές.

Κι εσύ αποφασίζεις πόσο καλά τα έχεις καταφέρει, πόσο καλά τα καταφέρνεις.

Γιατί εσύ είσαι εκείνος που έχει αποφασίσει ποιος και τι πραγματικά είσαι και ποιος θέλεις να είσαι.

Και εσύ είσαι ο μόνος που μπορεί να εκτιμήσει πόσο καλά τα καταφέρνεις.

Κανένας άλλος δε θα σας κρίνει ποτέ, γιατί για ποιο λόγο, και πώς, θα μπορούσε ο Θεός να κρίνει το δημιούργημά Του και να το αποκαλέσει κακό;

Αν ήθελα να είστε τέλειοι και να κάνετε τα πάντα τέλεια θα σας είχα αφήσει στην κατάσταση της απόλυτης τελειότητας από την οποία προήλθατε.

Το όλο νόημα της διαδικασίας ήταν να ανακαλύψετε τον εαυτό σας και να δημιουργήσετε τον εαυτό σας **όπως πραγματικά είστε και όπως πραγματικά επιθυμείτε να είστε.**

Όμως δε θα μπορούσατε να είστε αυτό αν **δεν είχατε και μια επιλογή να είστε κάτι άλλο.**

Θα έπρεπε, λοιπόν, να σας τιμωρήσω επειδή κάνατε μια επιλογή που **Εγώ ο ίδιος έβαλα μπροστά σας;**

Αν δεν ήθελα να κάνετε τη δεύτερη επιλογή, γιατί να δημιουργούσα και κάποια άλλη εκτός από την πρώτη;

Αυτό είναι ένα ερώτημα που πρέπει να το υποβάλετε στον εαυτό σας πριν μου αποδώσετε το ρόλο ενός καταδικαστικού Θεού.

Η άμεση απάντηση στην ερώτησή σου είναι "ναι".

(στην ερώτηση Αν όμως δεν υπάρχει κόλαση, τότε αυτό σημαίνει πως μπορώ να κάνω ό,τι θέλω, να ενεργώ όπως μου αρέσει, να κάνω οποιαδήποτε πράξη, χωρίς το φόβο της ανταπόδοσης;)

Μπορείτε να κάνετε ό,τι θέλετε **χωρίς φόβο ανταπόδοσης**.

Ωστόσο καλό θα ήταν να **έχετε επίγνωση των συνεπειών**.

Οι συνέπειες είναι τα αποτελέσματα. Τα φυσικά επακόλουθα.

Αυτά **δεν είναι καθόλου το ίδιο πράγμα με την ανταπόδοση ή την τιμωρία.**

Τα **αποτελέσματα είναι απλώς αποτελέσματα.**

Είναι αυτό που προκύπτει από τη φυσική εφαρμογή των φυσικών νόμων.

Είναι αυτό που συμβαίνει εντελώς προβλέψιμα, σαν συνέπεια εκείνου που έχει συμβεί.

Όλη η υλική ζωή λειτουργεί σύμφωνα με τους **φυσικούς νόμους.**

Περίπου σελίδα 69

Όταν θυμάσαι αυτούς τους νόμους και τους εφαρμόζεις, **τότε έχεις κατακτήσει τη ζωή στο υλικό επίπεδο.**

Αυτό που **σας φαίνεται σαν τιμωρία** ή αυτό που θα ονομάζατε κακό ή κακοτυχία δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένας **φυσικός νόμος που επιβεβαιώνεται.**

Walsh - Αν λοιπόν γνώριζα αυτούς τους νόμους και υπάκουγα σ' αυτούς, δε θα ξαναείχα προβλήματα ούτε

για μια στιγμή. Αυτό μου λες;

Δε θα βιώνεις ποτέ τον εαυτό σου σαν να είχε αυτό που ονομάζεις «πρόβλημα».

Δε θα αντιλαμβάνοσουν καμιά κατάσταση της ζωής σαν πρόβλημα.

Δε θα αντιμετώπιζες καμιά κατάσταση της ζωής με ταραχή.

Θα έβαζες ένα **τέλος σε κάθε ανησυχία, αμφιβολία και φόβο.**

Θα ζούσες όπως φαντάζεσαι ότι ζούσαν ο Αδάμ και η Εύα, όχι ως άυλα πνεύματα στη σφαίρα του απόλυτου, αλλά ως **ενσώματα πνεύματα στη σφαίρα του σχετικού.**

Όμως θα είχες **όλη** την ελευθερία, **όλη** τη χαρά, **όλη** τη γαλήνη και **όλη** τη σοφία, την **κατανόηση** και τη **δύναμη** του πνεύματος που είσαι. Θα ήσουν ένα **πλήρως πραγματοποιέον.**

Αυτός είναι ο **στόχος** της ψυχής σου. Αυτός είναι ο σκοπός της: να **πραγματώσει πλήρως τον εαυτό της** ενώ βρίσκεται στο σώμα και να γίνει η

ενσωμάτωση όλων όσα πραγματικά είναι.

Αυτό είναι το σχέδιό Μου για σας. Αυτό είναι το ιδανικό Μου: **το να πραγματοποιθώ μέσα από σας, το να γνωρίσω έτσι, αφού η έννοια μετατρέπεται σε εμπειρία, τον Εαυτό μου βιωματικά.**

Οι νόμοι του σύμπαντος είναι νόμοι που Εγώ έθεσα.

Είναι τέλειοι νόμοι που δημιουργούν τέλεια λειτουργία του υλικού κόσμου. Έχεις δει ποτέ τίποτε πιο τέλειο από μια χιονονιφάδα;
Η πολυπλοκότητά της, το σχέδιό της, η συμμετρία της, η ομοιομορφία προς τον εαυτό της και η πρωτοτυπία της σε σχέση με όλες τις άλλες αποτελούν ένα μυστήριο

Περίπου σελίδα 70

Μένεις εκστατικός μπροστά στο θαύμα αυτής της επίδειξης της φύσης. Όμως αν μπορώ να το κάνω αυτό με μια χιονονιφάδα, τότε φαντάζεσαι τι μπορώ να κάνω - έχω κάνει - με το σύμπαν; Αν έβλεπες τη συμμετρία του, την τελειότητα του σχεδίου του (από το μεγαλύτερο σώμα ως το μικρότερο σωματίδιο) δε θα μπορούσες να αντέξεις την αλήθεια του στην πραγματικότητά σου.

Ακόμα και τώρα, που του ρίχνεις μόνο κλεφτές ματιές, δεν μπορείς ούτε καν να φανταστείς ή να καταλάβεις την επέκτασή του. Μπορείς όμως να ξέρεις πως υπάρχουν επεκτάσεις, πολύ πιο πολύπλοκες και πολύ πιο εξαιρετικές από ό, τι η παρούσα σου κατανόηση μπορεί να

αντιληφθεί.

Ο Σέξπιρ σας το έχει εκφράσει υπέροχα: " ... Υπάρχουν περισσότερα πράγματα στον Ουρανό και στη Γη, Οράτιε, από ό, τι μπορεί να ονειρευτεί η φιλοσοφία σου ... "

Walsh - Πώς μπορώ λοιπόν να γνωρίσω αυτούς τους νόμους; Πώς μπορώ να τους μάθω;

Δεν είναι θέμα μάθησης αλλά **ενθύμησης**.

Walsh - Πώς μπορώ να τους θυμηθώ;

Άρχισε μένοντας ακίνητος.

Κάνε να **σωπάσει** ο εξωτερικός κόσμος, έτσι που ο εσωτερικός σου να μπορέσει να σε οδηγήσει σε **ενόραση**.

Αυτή η εν-όραση είναι αυτό που ζητάς, αλλά δεν μπορείς να την έχεις όσο είσαι τόσο έντονα απασχολημένος με την εξωτερική σου πραγματικότητα.

START

ΜΑΘΗΜΑ 6

Επιδίωξε λοιπόν να **στραφείς προς τον εσωτερικό σου κόσμο** όσο περισσότερο γίνεται.

Κι όταν συναλλάσσεσαι με τον εξωτερικό σου κόσμο να ξεκινάς πάντα από μέσα. Να θυμάσαι τούτο το αξίωμα:

Αν δεν ξεκινάς την πορεία από μέσα σου, δεν πηγαίνεις πουθενά.

If I do not go within I go without

Περίπου σελίδα 71

Βάλ' το στο πρώτο πρόσωπο καθώς θα το επαναλαμβάνεις για να το κάνεις πιο προσωπικό: **Αν δεν ξεκινώ την πορεία από μέσα μου, δεν πηγαίνω πουθενά.**

Δεν πηγαίνεις πουθενά σε όλη σου τη ζωή, αν και δεν είσαι υποχρεωμένος να φτάσεις κάπου και ούτε ήσουν ποτέ. Δεν υπάρχει τίποτε που **δεν μπορείς να είσαι, δεν υπάρχει τίποτε που δεν μπορείς να κάνεις.**

Δεν υπάρχει τίποτε που δεν μπορείς να έχεις.

Walsh -Αυτό ακούγεται σαν να μου τάξεις τον ουρανό με τ' άστρα.

Ποιά άλλη υπόσχεση μπορεί να έδινε ο Θεός; Θα Με πίστευες αν σου υποσχόμουν λιγότερα;

Για χιλιάδες χρόνια οι άνθρωποι δυσπιστούν στις υποσχέσεις του Θεού για τον πιο αλλόκοτο λόγο: παραείναι καλές για να είναι αληθινές.

Έτσι επιλέγετε μια μικρότερη υπόσχεση, μια μικρότερη αγάπη. Γιατί η ύψιστη υπόσχεση του Θεού προέρχεται από την ύψιστη αγάπη.

Αλλά όπως δεν μπορείτε να συλλάβετε την έννοια μιας τέλειας αγάπης, έτσι και μια τέλεια υπόσχεση μένει επίσης ασύλληπτη.

Το ίδιο κι ένας τέλειος άνθρωπος. Επομένως δεν μπορείτε να πιστέψετε ούτε στον εαυτό σας. Το να μην καταφέρεις να πιστέψεις σε τίποτε από αυτά σημαίνει ότι δεν καταφέρνεις να πιστέψεις στο Θεό.

Γιατί η πίστη στο Θεό γεννά πίστη στο μεγαλύτερο δώρο του Θεού, την αγάπη δίχως όρους, και στη

μεγαλύτερη υπόσχεση του Θεού, το απεριόριστο δυναμικό.

Walsh - Μπορώ να σε διακόψω σ' αυτό το σημείο; Δε μ' αρέσει να διακόπτω το Θεό όταν έχει πάρει φόρα ... αλλά έχω ξανακούσει αυτή την κουβέντα περί απεριόριστου δυναμικού και δεν τη βρίσκω σύμφωνη με την ανθρώπινη εμπειρία. Ας μη μιλήσουμε για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ένας μέσος άνθρωπος. Τι έχεις όμως να πεις για τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν αυτοί που γεννιούνται με νοητικούς ή σωματικούς περιορισμούς; Είναι απεριόριστο το δικό τους δυναμικό;

Περίπου σελίδα 72

Έτσι έχετε γράψει στην Αγία Γραφή σας, με πολλούς τρόπους και σε πολλά σημεία.

Walsh - Δώσε μου ένα παράδειγμα.

Κοίταξε να δεις τι έχετε γράψει στη Γένεση, Κεφ. 11, στίχος 6, της Βίβλου σας.

Λέει: "Ίδού οι άνθρωποι γίνονται ένα και έχουν όλοι μια γλώσσα και αυτό είναι μόνον η αρχή αυτών που θα κάνουν και τώρα τίποτε δε θα σταθεί εμπόδιο σ'

αυτούς για εκείνα που σκοπεύουν να κάνουν].
Μάλιστα. Λοιπόν, μπορείς να το εμπιστευτείς αυτό;

The LORD said, "If as one people speaking the same language they have begun to do this, then **nothing they plan to do will be impossible for them.**

Walsh - Αυτό δεν απαντάει στην ερώτηση για τους διανοητικά καθυστερημένους, τους ασθενείς, τους μειονεκτούντες, εκείνους που έχουν περιορισμούς.

Νομίζεις πως έχουν περιορισμούς, όπως το έθεσες, όχι κατ' επιλογή τους; Φαντάζεσαι πως μια ανθρώπινη ψυχή αντιμετωπίζει τις προκλήσεις της ζωής, όποιες και να είναι, **τυχαία**; Αυτό φαντάζεσαι;

Walsh - Εννοείς πως η ψυχή επιλέγει προκαταβολικά ποιου είδους ζωή θα βιώσει;

Όχι, αυτό θα αναιρούσε το σκοπό. Ο σκοπός είναι να δημιουργήσεις την εμπειρία σου κι έτσι να δημιουργήσεις τον εαυτό σου, μέσα στη λαμπρή στιγμή του τώρα.

Δεν επιλέγεις, επομένως, προκαταβολικά τη ζωή που θα βιώσεις.

Μπορείς όμως να **επιλέξεις** τους ανθρώπους, τους τόπους και τα περιστατικά, τις συνθήκες και τις περιστάσεις, τις προκλήσεις και τα εμπόδια, τις ευκαιρίες και τις εναλλακτικές οδούς με τις οποίες θα **δημιουργήσεις** την εμπειρία σου.

Μπορείς να διαλέξεις τα χρώματα για την παλέτα σου, τα εργαλεία για την εργαλειοθήκη σου, τα μηχανήματα για το συνεργείο σου. Το τι δημιουργείς μ' αυτά είναι δική σου υπόθεση. Αυτό είναι η ζωή.

Το δυναμικό σου είναι απεριόριστο σε όλα όσα έχεις επιλέξει να κάνεις. Μη θεωρείς ως δεδομένο πως μια ψυχή που ενσαρκώθηκε σε ένα σώμα που εσύ ονομάζεις περιορισμένο δεν έχει φτάσει το πλήρες δυναμικό της, γιατί **δεν ξέρεις τι προσπαθούσε να κάνει αυτή η ψυχή.**

Δεν καταλαβαίνεις το πρόγραμμά της. Δε γνωρίζεις σαφώς την πρόθεσή της. Επομένως δόξαζε κάθε άνθρωπο και κάθε κατάσταση και πρόσφερε τις ευχαριστίες σου.

Έτσι επιβεβαιώνεις την τελειότητα της δημιουργίας του Θεού και δείχνεις την πίστη σου σ' αυτήν.

Γιατί **τίποτε δε γίνεται τυχαία** στον κόσμο του Θεού και δεν υπάρχει αυτό που λέτε **σύμπτωση**.

Ούτε **παθαίνει συμφορές** ο κόσμος από τυχαία επιλογή ή από κάτι που αποκαλείτε **μοίρα**.

Αν μια **χιονοφιλάδα** είναι πέρα για πέρα τέλεια στο σχεδιασμό της, τότε δε νομίζεις ότι το ίδιο θα μπορούσε να λεχθεί και για κάτι τόσο υπέροχο όπως η ζωή σου;

Walsh - Μα ακόμα και ο Ιησούς θεράπευε τους αρρώστους. Γιατί θα τους γιάτρυνε αν η κατάστασή τους ήταν τόσο "τέλεια";

Ο Ιησούς **δε** θεράπευε εκείνους που θεράπευε επειδή **έβλεπε** την **κατάστασή** τους ως **ατελή**. Θεράπευε εκείνους που θεράπευε επειδή **έβλεπε** εκείνες τις ψυχές να ζητούν τη θεραπεία σαν **μέρος της διαδικασίας τους**.

Έβλεπε την τελειότητα της διαδικασίας.

Αναγνώριζε και κατανοούσε την **πρόθεση της ψυχής.**

Περίπου σελίδα 74

Αν ο Ιησούς ένιωθε πως κάθε αρρώστια, ψυχική η σωματική, αντιπροσώπευε το ατελές, τότε **δε θα είχε, απλούστατα, θεραπεύσει τους πάντες πάνω στον πλανήτη μια και έξω;** Αμφιβάλλεις ότι θα μπορούσε να το κάνει αυτό;

Walsh - Όχι. Πιστεύω πως θα μπορούσε να το είχε κάνει.

Ωραία. Γιατί δεν το έκανε; Γιατί να διαλέξει ο Χριστός να **αφήσει κάποιους να υποφέρουν και άλλους να θεραπευτούν;**

Και μια και το έφερε η συζήτηση, γιατί επιτρέπει ο Θεός τον πόνο, οποτεδήποτε;

Αυτή η ερώτηση έχει γίνει και πριν, και η απάντηση παραμένει η ίδια.

Υπάρχει τελειότητα στη διαδικασία και η ζωή εμφανίζεται μέσα από επιλογή.

Δεν αρμόζει να παρεμβαίνουμε στην **επιλογή** ούτε να την αμφισβητούμε.

Κι ακόμα περισσότερο, **δεν αρμόζει να την επικρίνουμε.**

Εκείνο που αρμόζει είναι να την **παρατηρούμε και μετά να κάνουμε ό, τι μπορεί να γίνει για να βοηθήσουμε την ψυχή** να επιδιώξει και να κάνει μια **υψηλότερη επιλογή.**

Να παρατηρείς, επομένως, τις επιλογές των άλλων, αλλά **να μην τις κρίνεις.**

Να ξέρεις πως η **επιλογή τους είναι τέλεια** γι' αυτούς **τόρα**, αυτήν τη **στιγμή**, αλλά να στέκεις έτοιμος να τους βοηθήσεις αν έρθει κάποια στιγμή που ψάχνουν για μια **καινούργια επιλογή, μια διαφορετική επιλογή, μια υψηλότερη επιλογή.**

Άρχισε να **επικοινωνείς** με τις ψυχές των άλλων, και ο σκοπός και η πρόθεσή τους θα σου **γίνουν φανερά.**

Αυτό είναι που **έκανε ο Ιησούς** με εκείνους που **θεράπευε** και με όλους εκείνους των οποίων τις ζωές **άγγιζε.**

Ο Ιησούς θεράπευε όλους εκείνους που πήγαιναν σ' Αυτόν ή έστελναν άλλους σ' Αυτόν να τον εκλιπαρήσουν για λογαριασμό τους.

Δεν έκανε τυχαίες θεραπείες. Αν το έκανε θα ήταν σαν να παραβίαζε έναν ιερό Νόμο του Σύμπαντος που λέει:

Επίτρεψε στην κάθε ψυχή να βαδίσει το δικό της μονοπάτι.